

МУЛТИЛАТЕРАЛНА КОНВЕНЦИЈА
ЗА ПРИМЕНУ МЕРА
КОЈЕ СЕ
У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ЕРОЗИЈЕ ПОРЕСКЕ ОСНОВИЦЕ И ПРЕМЕШТАЊА ДОБИТИ
ОДНОСЕ НА ПОРЕСКЕ УГОВОРЕ

Стране у овој конвенцији,

Признајући, да владе губе знатан корпоративни порески приход због агресивног међународног пореског планирања које за последицу има вештачко премештање добити на локације на којима се она не опорезује или снижено опорезује;

Имајући у виду, да је ерозија пореске основе и премештање добити (у даљем тексту: „БЕПС“) хитна ствар, не само за развијене земље, већ и за растуће економије и земље у развоју;

Препознајући, значај обезбеђивања да се добит опорезује тамо где се обављају суштинске економске делатности које генеришу добит, као и тамо где се ствара вредност;

Поздрављајући, пакет мера развијених у оквиру ОЕЦД/Г20 БЕПС пројекта (у даљем тексту: „ОЕЦД/Г20 БЕПС пакет“);

Констатујући, да ОЕЦД/Г20 БЕПС пакет укључује мере у пореским уговорима које се односе на решавање одређених хибридних неусклађених аранжмана, спречавање злоупотребе уговора, спречавање вештачког избегавања статуса сталне пословне јединице и побољшање решавања спорова;

Свесни потребе да се, у мултилатералном контексту, обезбеди брза, координирана и доследна примена мера БЕПС-а које се односе на пореске уговоре;

Имајући у виду потребу обезбеђења, да се постојећи уговори о избегавању двоструког опорезивања дохотка тумаче, у циљу отклањања двоструког опорезивања у односу на порезе обухваћене тим уговорима, без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у тим уговорима, у посредну корист резидената трећих јурисдикција);

Препознајући, потребу за ефикасним механизмом за спровођење договорених промена на синхронизован и ефикасан начин преко мреже постојећих уговора о избегавању двоструког опорезивања дохотка, без потребе да се билатерално поново преговара сваки такав уговор;

Споразумеле су се о следећем:

ДЕО I
ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ И ТУМАЧЕЊЕ ИЗРАЗА

Члан 1.
Област примене Конвенције

Ова конвенција мења све пореске уговоре дефинисане у члану 2. (Тумачење израза) став 1. тачка а) овог уговора.

Члан 2.
Тумачење израза

1. За потребе ове конвенције, примењују се следеће дефиниције:

а) Израз „Обухваћени порески уговор” означава уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак (без обзира, да ли су обухваћени и остали порези):

и) који је на снази између две или више:

А) Страна; и/или

Б) јурисдикција или територија које су Стране у напред описаном уговору а за чије је, међународне односе одговорна Страна; и

ии) у односу на који је свака таква Страна доставила обавештење Депозитару, наводећи уговор, као и било који пратећи инструмент о његовој измени и допуни (идентификован по наслову, називима Страна, датуму потписивања као и, ако се примењује у време обавештења, датуму ступања на снагу) као уговор који жели да буде обухваћен овим уговором.

б) Израз „Страна” означава:

и) државу за коју је ова конвенција на снази, у складу са чланом 34. (Ступање на снагу) ове конвенције; или

ии) јурисдикцију која је потписала ову конвенцију, у складу са чланом 27. (Потписивање и Потврђивање, Прихватање или Одобравање) став 1. тачка б) или ц) ове конвенције и за коју је ова конвенција на снази у складу са чланом 34. (Ступање на снагу) ове конвенције.

ц) Израз „уговорна јурисдикција” означава Страну у Обухваћеном пореском уговору.

д) Израз „потписник” означава државу или јурисдикцију која је потписала ову конвенцију, али за коју Конвенција још није ступила на снагу.

2) Када Страна примењује ову конвенцију, сваки израз који у њој није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према одговарајућем Обухваћеном пореском уговору.

ДЕО II ХИБРИДНА НЕУСКЛАЂЕНОСТ

Члан 3. Транспарентни ентитети

1. За потребе Обухваћеног пореског уговора, доходак који оствари ентитет или аранжман или који је остварен преко ентитета или аранжмана који се према пореском закону уговорне јурисдикције сматра потпуно или делимично пореско транспарентним, сматра се дохотком резидента уговорне јурисдикције, али само у мери у којој се тај доходак, за потребе опорезивања од стране те уговорне јурисдикције, сматра дохотком резидента те уговорне јурисдикције.
2. Одредбе Обухваћеног пореског уговора које захтевају да уговорна јурисдикција изузме од пореза на доходак или одобри одбитак или кредит једнак порезу на доходак који је плаћен у односу на доходак који оствари резидент те уговорне јурисдикције који се, у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора, може опорезивати у другој уговорној јурисдикцији, не примењују се у мери у којој такве одредбе дозвољавају опорезивање тој другој уговорној јурисдикцији, искључиво због тога што је у питању доходак који, такође, оствари резидент те друге уговорне јурисдикције.
3. У односу на Обухваћене пореске уговоре за које је једна или више Страна ставила резерву описану у члану 11. (Примена пореских уговора за ограничавање права Стране да опорезује сопствене резиденте) став 3. тачка а) ове конвенције, следећа реченица се додаје на крају става 1. овог члана: „Одредбе овог става се ни у ком случају неће тумачити, тако да утичу на право уговорне јурисдикције да опорезује резиденте те уговорне јурисдикције.”
4. Став 1. овог члана (онако, како може да буде измењен ставом 3. овог члана) примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора, у мери у којој се оне односе на то, да ли ће се доходак који је остварен преко ентитета или аранжмана који се (применом општег правила или детаљних правила о третману посебних чињеница и околности или врста ентитета или аранжмана) према пореском закону уговорне јурисдикције сматрају пореско транспарентним, сматрати дохотком резидента уговорне јурисдикције.
5. Страна може да задржи право:
 - а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
 - б) да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана;
 - ц) да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана и којом се не одобрава давање погодности из конвенције у случају дохотка који оствари ентитет или аранжман или који је остварен преко ентитета или аранжмана основаног у трећој јурисдикцији;
 - д) да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана, која предвиђа детаљна правила о третману посебних чињеница и околности или врста ентитета или аранжмана;

- е) да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана, која предвиђа детаљна правила о третману посебних чињеница и околности или врста ентитета или аранжмана и којом се не одобрава давање погодности из уговора у случају дохотка који оствари ентитет или аранжман или који је остварен преко ентитета или аранжмана основаног у трећој јурисдикцији;
- ф) да став 2. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- г) да став 1. овог члана примењује само на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана, која предвиђа детаљна правила о третману посебних чињеница и околности или врста ентитета или аранжмана.

6. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 5. тачка а) или б) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 4. овог члана, која није предмет резерве у складу са ставом 5. тач. ц) до е) овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. У случају Стране која је ставила резерву описану у ставу 5. тачка г) овог члана, обавештење у складу са претходном реченицом овог става ограничено је на Обухваћене пореске уговоре који су предмет те резерве. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће, у мери предвиђеној у ставу 4. овог члана, бити замењена одредбом става 1. овог члана (онако, како може да буде измењен ставом 3. овог члана). У осталим случајевима, став 1. овог члана (онако, како може да буде измењен ставом 3. овог члана) замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора само, у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. овог члана (онако, како може да буде измењен ставом 3. овог члана).

Члан 4.

Ентитети који имају двојну резидентност

1. Ако је, према одредбама Обухваћеног пореског уговора, лице, осим физичког, резидент више од једне уговорне јурисдикције, надлежни органи уговорних јурисдикција настоје да заједничким договором одреде уговорну јурисдикцију чијим резидентом се то лице сматра за потребе Обухваћеног пореског уговора, имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано и било које друге важне чиниоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од опорезивања предвиђено Обухваћеним пореским уговором, осим у мери и на начин који могу договорити надлежни органи уговорних јурисдикција.

2. Став 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају правила за одређивање да ли се лице, осим физичког, сматра резидентом једне уговорне јурисдикције, у случајевима у којима би се то лице иначе, сматрало резидентом више од једне уговорне јурисдикције. Став 1. овог члана не примењује се на одредбе Обухваћеног пореског уговора које се, посебно, односе на резидентност компанија које учествују у аранжманима двоструко листиране компаније (енг. Dual-listed company arrangements).

3. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;

- б) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који се већ односе на случајеве у којима је лице, осим физичког, резидент више од једне уговорне јурисдикције, који захтевају од надлежних органа уговорних јурисдикција да настоје да постигну заједнички договор о резидентности само једне уговорне јурисдикције;
- ц) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који се већ односе на случајеве у којима је лице, осим физичког, резидент више од једне уговорне јурисдикције, и који не одобравају давање погодности из уговора и не захтевају од надлежних органа уговорних јурисдикција да настоје да постигну заједнички договор о резидентности само једне уговорне јурисдикције;
- д) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који се већ односе на случајеве у којима је лице, осим физичког, резидент више од једне уговорне јурисдикције, који захтевају од надлежних органа уговорних јурисдикција да настоје да постигну заједнички договор о резидентности само једне уговорне јурисдикције и који предвиђају третман тог лица у складу са Обухваћеним пореским уговором, ако тај договор не може да се постигне;
- е) да, за потребе својих Обухваћених пореских уговора, последњу реченицу става 1. овог члана замени са следећим текстом: „У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од пореза предвиђено Обухваћеним пореским уговором;
- ф) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре са Странама које су ставиле резерву описану у тачки е) овог става.

4. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 3. тачка а) овог члана, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 2. овог члана, која није предмет резерве у складу са ставом 3. тач. б) до д) овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена одредбом става 1. овог члана. У осталим случајевима, став 1. овог члана замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 5.

Примена метода за отклањање двоструког опорезивања

1. Страна може да изабере да примењује или ст. 2 и 3. (Опција А) или ст. 4. и 5. (Опција Б) или ст. 6. и 7. (Опција Ц) овог члана или може да изабере да не примењује ниједну од опција. Када свака уговорна јурисдикција Обухваћеног пореског уговора изабере другачију опцију (или када једна уговорна јурисдикција изабере да примењује једну опцију, а друга изабере да не примењује ниједну од опција) опција коју изабере свака уговорна јурисдикција примењује се у односу на њене резиденте.

Опција А

2. Одредбе Обухваћеног пореског уговора на основу којих би се, и иначе, у циљу отклањања двоструког опорезивања, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент уговорне јурисдикције изузели од пореза у тој уговорној јурисдикцији не примењују се, када друга уговорна јурисдикција примењује одредбе Обухваћеног пореског уговора за изузимање од пореза тог дохотка или имовине или за ограничавање стопе по којој се такав доходак или имовина могу опорезивати. У овом другом случају, првопоменута уговорна јурисдикција дозвољава као одбитак од пореза на доходак или имовину тог резидента износ једнак порезу који је плаћен у тој другој уговорној јурисдикцији. Тај одбитак не може бити већи од дела пореза, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара деловима дохотка или имовине који се могу опорезивати у тој другој уговорној јурисдикцији.

3. Став 2. овог члана примењује се у Обухваћеном пореском уговору који би, и иначе, захтевао да једна уговорна јурисдикција изузме од пореза доходак или имовину описану у том ставу.

Опција Б

4. Одредбе Обухваћеног пореског уговора на основу којих би се, и иначе, у циљу отклањања двоструког опорезивања, доходак који оствари резидент уговорне јурисдикције изузео од пореза у тој уговорној јурисдикцији, зато јер та уговорна јурисдикција односно доходак сматра дивидендом не примењују се, ако такав доходак, у циљу утврђивања опорезиве добити резидента друге уговорне јурисдикције, даје право на одбитак, у складу са законима те друге уговорне јурисдикције. У том случају, првопоменута уговорна јурисдикција дозвољава као одбитак од пореза на доходак тог резидента износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој уговорној јурисдикцији. Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у тој другој уговорној јурисдикцији.

5. Став 4. овог члана, примењује се у Обухваћеном пореском уговору који би, и иначе, захтевао да уговорна јурисдикција изузме од пореза доходак описан у том ставу.

Опција Ц

6. а) Ако резидент уговорне јурисдикције остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, могу опорезивати у другој уговорној јурисдикцији (осим у мери у којој ове одредбе дозвољавају опорезивање тој другој уговорној јурисдикцији искључиво због тога што је доходак такође, доходак који је остварио резидент те друге уговорне јурисдикције) првопоменута уговорна јурисдикција дозвољава:
- и) као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој уговорној јурисдикцији;
 - ии) као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој уговорној јурисдикцији.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, доходу или имовини који се могу опорезивати у тој другој уговорној јурисдикцији.

- б) Ако су, у складу са неком одредбом Обухваћеног пореског уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент уговорне јурисдикције изузети од пореза у тој уговорној јурисдикцији, та уговорна јурисдикција може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

7. Став 6. овог члана примењује се уместо одредаба Обухваћеног пореског уговора које, у циљу отклањања двоструког опорезивања, захтевају да уговорна јурисдикција изузме од пореза у тој уговорној јурисдикцији, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент те уговорне јурисдикције који се, у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора могу опорезивати у другој уговорној јурисдикцији.

8. Страна која изабере да не примењује ниједну од опција из става 1. овог члана, може да задржи право, да цео овај члан не примењује у односу на један или више наведених Обухваћених пореских уговора (или у односу на све своје Обухваћене пореске уговоре).

9. Страна која изабере да не примењује опцију Ц, може да задржи право да, у односу на један или више наведених Обухваћених пореских уговора (или у односу на све своје Обухваћене пореске уговоре) другој/им уговорној/им јурисдикцији(ијама) не дозволи да примењује опцију Ц.

10. Свака Страна која изабере да примењује једну од опција из става 1. овог члана, дужна је да обавести Депозитара о свом избору опције. То обавештење такође укључује:

- а) у случају Стране која изабере да примењује опцију А, листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 3. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе;
- б) у случају Стране која изабере да примењује опцију Б, листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 5. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе;
- ц) у случају Стране која изабере да примењује опцију Ц, листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 7. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе.

Опција се примењује у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, само ако је Страна која је изабрала да примењује ту опцију о томе, доставила обавештење.

ДЕО Ш ЗЛОУПОТРЕБА УГОВОРА

Члан 6.

Сврха Обухваћеног пореског уговора

1. Обухваћени порески уговор се мења, како би укључио следећи текст преамбуле:

„У намери да се отклони двоструко опорезивање у односу на порезе обухваћене овим уговором, без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у овом уговору, у посредну корист резидената трећих јурисдикција),”.

2. Текст описан у ставу 1. овог члана укључује се у Обухваћени порески уговор уместо или у одсуству текста преамбуле Обухваћеног пореског уговора који се односи на намеру да се отклони двоструко опорезивање, без обзира да ли се тај текст односи и на намеру да се не створе могућности за неопорезивање или снижено опорезивање.

3. Страна може да изабере, да и следећи текст преамбуле укључи у своје Обухваћене пореске уговоре чија преамбула не садржи текст који се односи на жељу да се развијају економски односи или да се побољша сарадња у пореској материји:

„У жељи да даље развијају своје економске односе и побољшају сарадњу у пореској материји,”.

4. Страна може да задржи право да не примењује став 1. овог члана на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже текст преамбуле који описује намеру уговорних јурисдикција да се отклони двоструко опорезивање, без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање, без обзира да ли је тај текст ограничен на случајеве пореске евазије или избегавања (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђених у Обухваћеном пореском уговору, у посредну корист резидената трећих јурисдикција) или се примењује шире од тога.

5. Свака Страна дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора, осим оних који спадају у област примене резерве у складу са ставом 4. овог члана, садржи текст преамбуле описан у ставу 2. овог члана и, ако садржи, текст тог става преамбуле. Када све уговорне јурисдикције доставе то обавештење у вези са тим текстом преамбуле, наведени текст преамбуле ће бити замењен текстом описаним у ставу 1. овог члана. У осталим случајевима, текст описан у ставу 1. овог члана додаје се у постојећи текст преамбуле.

6. Свака Страна која одлучи да примени став 3. овог члана, дужна је да о свом избору обавести Депозитара. То обавештење укључује и листу њених Обухваћених пореских уговора који већ не садрже текст преамбуле који се односи на жељу за развојем економских односа и побољшање сарадње у пореској материји. Текст описан у ставу 3. овог члана укључује се у Обухваћени порески уговор, само ако су све уговорне јурисдикције изабрале да примењују тај став и о томе доставиле обавештење у односу на Обухваћени порески уговор.

Члан 7.

Спречавање злоупотребе уговора

1. Изузетно од одредаба Обухваћеног пореског уговора, погодност из Обухваћеног пореског уговора не одобрава се у односу на део дохотка или имовине, ако се основано може закључити, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, да је стицање погодности био један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције који су непосредно или посредно резултирали том погодношћу, осим ако се установи да би одобравање те погодности у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредаба Обухваћеног пореског уговора.
2. Став 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора које не одобравају давање свих или дела погодности које би, иначе, биле предвиђене Обухваћеним пореским уговором, ако је основни разлог или један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције или било којег лица на које се односи аранжман или трансакција, био стицање тих погодности.
3. Страна која није ставила резерву описану у ставу 15. тачка а) овог члана, може и да изабере, да у односу на своје Обухваћене пореске уговоре примењује став 4. овог члана.
4. Ако се погодност из Обухваћеног пореског уговора не одобри лицу, на основу одредаба Обухваћеног пореског уговора (које могу бити измењене овом конвенцијом) којима се не одобрава давање, у потпуности или делимично, погодности које би, иначе, биле предвиђене Обухваћеним пореским уговором ако је, основни разлог или један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције или било којег лица на које се односи аранжман или трансакција био стицање тих погодности, надлежни орган уговорне јурисдикције који би, иначе, одобрио ову погодност ће, ипак, сматрати да то лице има право на ту погодност, или на различите погодности у односу на одређени део дохотка или имовине, ако тај надлежни орган, на захтев тог лица и након разматрања релевантних чињеница и околности, утврди да би такве погодности биле одобрене том лицу и, у одсуству трансакције или аранжмана. Надлежни орган уговорне јурисдикције којем је, у складу са овим ставом, захтев поднео резидент друге уговорне јурисдикције ће се, пре одбијања захтева, консултовати са надлежним органом те друге уговорне јурисдикције.
5. Став 4. овог члана примењује се у одредбама Обухваћеног пореског уговора (онако како могу бити измењене овом конвенцијом) које не одобравају давање свих или дела погодности које би, иначе, биле предвиђене Обухваћеним пореским уговором ако је, основни разлог или један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције или било којег лица на које се односи аранжман или трансакција био стицање тих погодности.
6. Страна може и да изабере, да у својим Обухваћеним пореским уговорима примењује одредбе садржане у ст. 8. до 13. овог члана (у даљем тексту, „Поједностављена одредба о ограничавању погодности”) тако што ће о томе доставити обавештење описано у ставу 17. тачка ц) овог члана. Поједностављена одредба о ограничавању погодности примењује се у односу на Обухваћени порески уговор само ако су све уговорне јурисдикције изабрале да је примене.
7. У случајевима када неке, али не све уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора изаберу да, у складу са ставом 6. овог члана, примењују Поједностављену одредбу о ограничавању погодности онда, изузетно од одредаба тог става овог члана конвенције, у односу на одобравање

погодности из Обухваћеног пореског уговора, Поједностављену одредбу о ограничавању погодности примењују:

- а) све уговорне јурисдикције, ако све уговорне јурисдикције које, складу са ставом б. овог члана, не изаберу да примењују Поједностављену одредбу о ограничавању погодности, пристану на такву примену, тако што ће изабрати да примене ову тачку и о томе, обавесте Депозитара; или
- б) само, уговорне јурисдикције које изаберу да примењују Поједностављену одредбу о ограничавању погодности, ако све уговорне јурисдикције које, у складу са ставом б. овог члана, не изаберу да примењују Поједностављену одредбу о ограничавању погодности, пристану на такву примену, тако што ће изабрати да примене ову тачку и о томе, обавесте Депозитара.

Поједностављена одредба о ограничавању погодности:

8. Осим ако није другачије предвиђено у Поједностављеној одредби о ограничавању погодности, резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора нема право на погодност која би, и иначе, била одобрена Обухваћеним пореским уговором, осим на погодност у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора:

- а) које одређују резидентност лица, осим физичког, које је резидент више од једне уговорне јурисдикције у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора које дефинишу резидента уговорне јурисдикције;
- б) које прописују да ће уговорна јурисдикција одобрити предузећу те уговорне јурисдикције одговарајућу корекцију износа пореза на добит повезаног предузећа разрезаног у првопоменутој уговорној јурисдикцији, након првобитне корекције коју је у складу са Обухваћеним пореским уговором урадила друга уговорна јурисдикција; или
- ц) које омогућавају резидентима уговорне јурисдикције да захтевају да надлежни орган те уговорне јурисдикције размотри случајеве опорезивања који нису у складу са Обухваћеним пореским уговором,

осим ако је, у време када би се погодност одобрила, резидент, „квалификовано лице”, дефинисано у ставу 9. овог члана.

9. Резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора је, у време када би у складу са Обухваћеним пореским уговором погодност, и иначе била одобрена, квалификовано лице, ако је у то време, резидент:

- а) физичко лице;
- б) та уговорна јурисдикција или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе, или агенција или представник те уговорне јурисдикције, политичке јединице или јединице локалне самоуправе;
- ц) компанија или други ентитет, ако се њиховим обичним акцијама редовно тргује на једној или више признатих берзи;

- д) лице, осим физичког лица, које је:
- и) недобитна организација врсте коју су разменом дипломатских нота усагласиле уговорне јурисдикције; или
 - ии) ентитет или аранжман основан у тој уговорној јурисдикцији који се, према пореским законима те уговорне јурисдикције сматра као посебно лице и:
 - А) који је основан и којим се руководи искључиво или скоро искључиво у циљу управљања или пружања пензионих погодности, као и других помоћних и повремених погодности физичким лицима а који је, као такав, регулисала те уговорна јурисдикција или једна од њених политичких јединица или јединица локалне самоуправе; или
 - В) који је основан и којим се руководи искључиво или скоро искључиво за улагање средстава у корист ентитета или аранжмана наведеног под А);
- е) лице, осим физичког, ако најмање половину дана у периоду од дванаест месеци који укључује време када би погодност, и иначе, била одобрена, лица која су резиденти те уговорне јурисдикције и која имају право на погодности из Обухваћеног пореског уговора у складу са тач. од а) до д) овог става, поседују, непосредно или посредно најмање 50 одсто акција лица.
10. а) Резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора има право на погодности из Обухваћеног пореског уговора, у односу на део дохотка који оствари из друге уговорне јурисдикције, без обзира на то да ли је резидент квалификовано лице, ако се резидент бави активним пословањем у првопоменутој уговорној јурисдикцији, а доходак који оствари из друге уговорне јурисдикције произилази из тог пословања или је са њим повремено повезан. За потребе Поједностављене одредбе о ограничавању погодности, израз „активно пословање” не обухвата следеће делатности или било коју њихову комбинацију:
- и) пословање холдинг компаније;
 - ии) пружање свеобухватног надзора или управљање групом компанија;
 - иии) пружање групног финансирања (укључујући удруживање новчаних средстава, односно салда на рачунима клијената или групе повезаних лица - енг. Cash pooling); или
 - ив) инвестирање или управљање инвестицијама, осим ако ове делатности обавља банка, осигуравајуће друштво или регистровани дилер хартија од вредности у оквиру редовног обављања своје делатности као такве.
- б) Ако резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора остварује део дохотка од пословања које обавља у другој уговорној јурисдикцији или остварује део дохотка који настаје у другој уговорној јурисдикцији од повезаног лица, сматра се да су услови описани у тачки а) овог става испуњени у односу на тај део дохотка само, ако је пословање које резидент обавља у првопоменутој уговорној

јурисдикцији са којим је повезан део дохотка, суштински повезано са истим или допунским пословањем које резидент или односно повезано лице обавља у другој уговорној јурисдикцији. За потребе ове тачке, утврђивање суштине пословања одређује се на основу свих чињеница и околности.

- ц) За потребе примене овог става сматра се, да делатности које обављају лица повезана са резидентом уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора, обавља тај резидент.

11. Резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора који није квалификовано лице, такође, има право на погодност која би, и иначе, била одобрена Обухваћеним пореским уговором у односу на део дохотка ако, најмање половину дана у било којем периоду од дванаест месеци који укључује време када би погодност, и иначе, била одобрена, лица која су еквивалентни корисници поседују непосредно или посредно најмање 75 одсто стварних интереса резидента.

12. Ако резидент уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора није квалификовано лице у складу са одредбама става 9. овог члана, нити има право на погодности у складу са ставом 10. или 11. овог члана, надлежни орган друге уговорне јурисдикције може, ипак, одобрити погодности из Обухваћеног пореског уговора или погодности у односу на одређени део дохотка, узимајући у обзир предмет и циљ Обухваћеног пореског уговора али само, ако тај резидент надлежном органу докаже да његово оснивање, стицање, одржавање или пословање, као један од основних циљева, нема добијање погодности у складу са Обухваћеним пореским уговором. Пре него што одобри или одбије захтев који је, у складу са овим ставом, поднео резидент уговорне јурисдикције, надлежни орган друге уговорне јурисдикције којем је захтев поднет ће се, о томе, консултовати са надлежним органом првопоменутог уговорне јурисдикције.

13. За потребе Поједностављене одредбе о ограничавању погодности:

а) израз „призната берза” означава:

и) било која берзу основану и уређену као такву у складу са законима једне или друге уговорне јурисдикције; и

ии) било која другу берзу око које су се сагласили надлежни органи уговорних јурисдикција;

б) израз „обичне акције” означава класу или класе акција компаније које представљају већину гласачких права и вредности компаније или класу или класе стварних интереса ентитета који представљају већину гласачких права и вредности ентитета;

ц) израз „еквивалентни корисник” означава свако лице које би, у односу на део дохотка, имало право на погодности, које је одобрила уговорна јурисдикција Обухваћеног пореског уговора у складу са унутрашњим законом те уговорне јурисдикције, Обухваћеним пореским уговором или било којим другим међународним инструментом које су, једнаке или повољније него погодности које се одобравају за тај део дохотка у складу са Обухваћеним пореским уговором; за потребе утврђивања да ли је неко лице еквивалентан корисник у односу на дивиденде, сматра се да лице поседује капитал компаније која исплаћује дивиденде, који је исти као и капитал који поседује компанија која потражује погодност у односу на дивиденде;

- д) у односу на лица која нису компаније, израз „акције” означава интересе који су упоредиви са акцијама;
- е) два лица се сматрају „повезаним лицима” ако једно поседује, непосредно или посредно, најмање 50 одсто стварних интереса у другом (или, у случају компаније, најмање 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније) или неко друго лице поседује, непосредно или посредно, најмање 50 одсто стварних интереса (или, у случају компаније, најмање 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније) у сваком лицу; у сваком случају, лице је повезано са другим лицем ако, на основу свих релевантних чињеница и околности, једно лице има контролу над другим лицем или су оба лица под контролом једног истог или више лица.
14. Поједностављена одредба о ограничавању погодности примењују се уместо или у недостатку одредаба Обухваћеног пореског уговора које би погодности из Обухваћеног пореског уговора (или које би ограничиле погодности, осим погодности у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора које се односе на резидентност, повезана предузећа или једнак третман или погодност која није ограничена само на резиденте уговорне јурисдикције) ограничиле само на резидента који испуњава један или више критеријума који дају право на те погодности.
15. Страна може да задржи право да:
- а) став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, зато јер намерава да прихвати комбинацију одредбе о детаљном ограничавању погодности и правила у вези са проточним финансијским структурама или теста основног разлога и, на тај начин, задовољи минимални стандард за спречавање злоупотребе уговора у складу са ОЕЦД/Г20 БЕПС пакетом; у таквим случајевима, стране ће настојати да постигну обострано прихватљиво решење које задовољава минимални стандард.
 - б) да став 1. (и став 4, у случају Стране која је изабрала да примењује тај став) овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбе које не одобравају давање погодности које би, и иначе, биле предвиђене Обухваћеним пореским уговором, ако је основни разлог или један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције или било којег лица на кога се односи аранжман или трансакција био стицање тих погодности;
 - ц) да Поједностављену одредбу о ограничавању погодности не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбе описане у ставу 14. овог члана.
16. Осим ако, у вези са одобравањем погодности у складу са Обухваћеним пореским уговором, једна или више Страна, у складу са ставом 7. овог члана, примењује Поједностављену одредбу о ограничавању погодности, Страна која, у складу са ставом 6. овог члана, изабере да Примењује поједностављену одредбу о ограничавању погодности може да задржи право да цео овај члан не примењује у односу на своје Обухваћене пореске уговоре, за које једна или више других уговорних јурисдикција нису изабрале да примењују Поједностављену одредбу о ограничавању погодности. У таквим случајевима, уговорне јурисдикције ће настојати да постигну обострано прихватљиво

решење које задовољава минимални стандард за спречавање злоупотребе уговора у складу са ОЕЦД/Г20 БЕПС пакетом.

17. а) Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 15. тачка а) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора који није предмет резерве описане у ставу 15. тачка б) овог члана, садржи одредбу описану у ставу 2. овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба се замењује одредбом става 1. (и ставом 4., ако се он примењује) овог члана. У осталим случајевима, став 1. (и став 4, ако се примењује) овог члана, замењују одредбе Обухваћеног пореског уговора само у мери, у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. (и ставом 4., ако се он примењује) овог члана. Страна која, у складу са овом тачком, доставља обавештење може, истовремено, да приложи и изјаву у којој ће навести да, иако прихвата да примењује само став 1. овог члана као привремену меру, намерава, ако је то могуће, као додатак или као замену за став 1. овог члана да, током билатералних преговора, прихвати одредбу о ограничавању погодности.
- б) Свака Страна која изабере да примењује став 4. овог члана дужна је да о свом избору обавести Депозитара. Став 4. овог члана примењује се на Обухваћени порески уговор, само ако су све уговорне јурисдикције доставиле наведено обавештење.
- ц) Свака Страна која у складу са ставом 6. овог члана, изабере да примењује Поједностављену одредбу о ограничавању погодности дужна је да о свом избору обавести Депозитара. Осим, ако је та Страна ставила резерву описану у ставу 15. тачка ц) овог члана, то обавештење укључује, и листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 14. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе.
- д) Свака Страна која, у складу са ставом 6. овог члана, не изабере да примењује Поједностављену одредбу о ограничавању погодности, али која изабере да примењује став 7. тачка а) или б) овог члана, дужна је да о свом избору обавести Депозитара. Осим, ако је та Страна ставила резерву описану у ставу 15. тачка ц) овог члана, то обавештење укључује и листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 14. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе.
- е) Ако су све уговорне јурисдикције доставиле обавештење у складу са тачком ц) или д) овог става, у односу на Обухваћени порески уговор, та одредба ће бити замењена Поједностављеном одредбом о ограничавању погодности. У осталим случајевима, Поједностављена одредба о ограничавању погодности ће заменити одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са Поједностављеном одредбом о ограничавању погодности.

Члан 8.
Трансакције трансфера дивиденди

1. Одредбе Обухваћеног пореског уговора које изузимају од пореза дивиденде које исплаћује компанија резидент уговорне јурисдикције или које ограничавају стопу по којој се такве дивиденде могу опорезовати, под условом да је стварни власник или прималац компанија резидент друге уговорне јурисдикције и која поседује или контролише више од одређеног износа капитала, акција, деоница, гласачких права или сличних власничких интереса компаније која исплаћује дивиденде, примењују се само ако су услови власништва описани у тим одредбама испуњени током периода од 365 дана који укључује дан исплате дивиденди (ради израчунавања тог периода, не узимају се у обзир промене власништва које би непосредно произиласиле из корпоративне реорганизације, као што су спајање или раздвајање, компаније која поседује акције или исплаћује дивиденде).
2. Минимални период поседовања предвиђен у ставу 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству минималног периода поседовања у одредбама Обухваћеног пореског уговора описаног у ставу 1. овог члана.
3. Страна може да задржи право:
 - а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
 - б) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре у мери у којој одредбе описане у ставу 1. овог члана већ садрже:
 - и) минимални период поседовања;
 - ии) минимални период поседовања краћи од периода од 365 дана; или
 - иии) минимални период поседовања дужи од периода од 365 дана.
4. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 3. тачка а) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 1. овог члана, која није предмет резерве описане у ставу 3. тачка б) овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Став 1. овог члана примењује се у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора само, када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са том одредбом.

Члан 9.
Капитални добитак од отуђења акција или интереса
ентитета који своју вредност остварују углавном од непокретности

1. Одредбе Обухваћеног пореског уговора које прописују да се добитак коју оствари резидент уговорне јурисдикције од отуђења акција или других права учешћа у ентитету може опорезивати у другој уговорној јурисдикцији, под условом да те акције или права више од одређеног дела своје вредности остварују од непокретности која се налази у тој другој уговорној јурисдикцији (или предвиђају, да се више од одређеног дела имовине ентитета састоји од те непокретности):

- а) примењују се, ако је услов граничне вредности испуњен у било којем периоду током 365 дана пре отуђења; и
- б) примењују се, на акције или сличне интересе, као што су интереси у партнерству или трусту (у мери у којој те акције или интереси већ нису обухваћени) поред било којих акција или права који су већ обухваћени одредбама.

2. Период предвиђен у ставу 1. тачка а) овог члана примењује се уместо или у одсуству временског периода за утврђивање, да ли је одговарајућа гранична вредност из одредаба Обухваћеног пореског уговора описаних у ставу 1. овог члана остварена.

3. Страна може и да изабере, да у својим Обухваћеним пореским уговорима примењује став 4. овог члана.

4. За потребе Обухваћеног пореског уговора, добитак који оствари резидент уговорне јурисдикције од отуђења акција или упоредивих интереса, као што су интереси у партнерству или трусту, могу се опорезовати у другој уговорној јурисдикцији ако су, у било којем периоду током 365 дана пре отуђења, ове акције или упоредиви интереси више од 50 одсто своје вредности остварили непосредно или посредно од непокретности која се налази у тој другој уговорној јурисдикцији.

5. Став 4. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора који предвиђа да се добитак коју оствари резидент уговорне јурисдикције од отуђења акција или других права учешћа у ентитету може опорезивати у другој уговорној јурисдикцији, под условом да те акције или права више од одређеног дела своје вредности остварују од непокретности која се налази у тој другој уговорној јурисдикцији или под условом, да се више од одређеног дела имовине ентитета састоји од те непокретности.

6. Страна може да задржи право:

- а) да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- б) да став 1. тачка а) овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- ц) да став 1. тачка б) овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- д) да став 1. тачка а) овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже типску одредбу описану у ставу 1. овог члана која укључује период за утврђивање да ли је одговарајућа гранична вредност остварена;
- е) да став 1. тачка б) не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже типску одредбу описану у ставу 1. овог члана која се примењује на отуђење интереса који нису акције;
- ф) да став 4. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбе описане у ставу 5. овог члана.

7. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 6. тачка а) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 1. овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Став 1. овог члана примењује се у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, само када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са том одредбом.

8. Свака Страна која одлучи да примењује став 4. овог члана, дужна је да о свом избору обавести Депозитара. Став 4. овог члана примењује се у Обухваћеном пореском уговору само ако су, све уговорне јурисдикције доставиле такво обавештење. У том случају, став 1. овог члана не примењује се у односу на тај Обухваћени порески уговор. У случају у којем страна која није ставила резерву описану у ставу 6. тачка ф) овог члана и која је ставила резерву описану у ставу 6. тачка а) овог члана, наведено обавештење укључује и листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 5. овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције, у складу са овим ставом или ставом 7. овог члана, доставе обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена одредбом става 4. овог члана. У осталим случајевима, став 4. овог члана, замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 4. овог члана.

Члан 10.

Правило против злоупотребе сталне пословне јединице која се налази у трећим јурисдикцијама

1. Ако

- а) предузеће уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора остварује доходак из друге уговорне јурисдикције а првопоменуто уговорна јурисдикција тај доходак сматра дохотком који се приписује сталној пословној јединици предузећа која се налази у трећој јурисдикцији; а
- б) добит која се приписује тој сталној пословној јединици је изузета од пореза у првопоменутој уговорној јурисдикцији,

погодности из Обухваћеног пореског уговора не примењују се на било који део дохотка на који је порез у трећој јурисдикцији мањи од 60 одсто од пореза који би на тај део дохотка био разрезан у првопоменутој уговорној јурисдикцији, ако би се та стална пословна јединица налазила у првопоменутој уговорној јурисдикцији. У том случају, изузетно од било које друге одредбе Обухваћеног пореског уговора, било који доходак на који се примењују одредбе овог става овог члана Уговора опорезује се у складу са унутрашњим законом друге уговорне јурисдикције.

2. Став 1. овог члана не примењује се ако је доходак описан у ставу 1. овог члана, остварен из друге уговорне јурисдикције, остварен у вези са активним пословањем или је повремено повезан са активним пословањем које се обавља преко сталне пословне јединице (осим послова израде, управљања или само, поседовања улагања за сопствени рачун предузећа, осим ако се ради о делатностима из области банкарства, осигурања или делатности у вези са са хартијама од вредности које обавља банка, осигуравајуће предузеће или регистровани дилер хартија од вредности).

3. Ако се, у складу са ставом 1. овог члана, погодности из Обухваћеног пореског уговора не одобре у односу на део дохотка који оствари резидент уговорне јурисдикције, надлежни орган

друге уговорне јурисдикције може, ипак, одобрити те погодности у односу на тај део дохотка ако, као одговор на захтев тог резидента, тај надлежни орган утврди да је одобравање погодности оправдано, јер се услови из ст. 1. и 2. овог члана на њега не примењују. Надлежни орган уговорне јурисдикције којем је, у складу са претходном реченицом, захтев поднео резидент друге уговорне јурисдикције, пре усвајања или одбијања захтева, обавиће консултације са надлежним органом те друге уговорне јурисдикције.

4. Ст. 1. до 3. овог члана примењују се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора којима се не одобравају или ограничавају погодности које би иначе биле одобрене предузећу уговорне јурисдикције које остварује доходак из друге уговорне јурисдикције који се приписује сталној пословној јединици предузећа која се налази у трећој јурисдикцији.

5. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре.
- б) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана;
- ц) да овај члан примењује само на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 4. овог члана.

6. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 5. тачка а) или б) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 4. овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена ст. 1. до 3. овог члана. У осталим случајевима, ст. 1. до 3. овог члана, замењују одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са тим ставовима овог члана.

Члан 11.

Примена пореских уговора за ограничавање права Стране да опорезује сопствене резиденте

1. Обухваћени порески уговор не утиче на право уговорне јурисдикције да опорезује своје резиденте, осим у односу на погодности одобрене у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора које:

- а) захтевају, да уговорна јурисдикција одобри предузећу те уговорне јурисдикције одговарајућу корекцију, након што је, претходно, у складу са Обухваћеним пореским уговором, друга уговорна јурисдикција извршила корекцију износа пореза на добит сталне пословне јединице предузећа или пореза на добит повезаног предузећа;
- б) могу утицати на начин на који та уговорна јурисдикција опорезује физичко лице које је резидент те уговорне јурисдикције, ако то физичко лице остварује доходак од услуга пружених другој уговорној јурисдикцији или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе или другом сличном органу;

- ц) могу утицати на начин на који та уговорна јурисдикција опорезује физичко лице које је резидент те уговорне јурисдикције, ако је то физичко лице студент, почетник у послу или приправник, или учитељ, професор, предавач, инструктор, истраживач или научник - истраживач који испуњава услове из Обухваћеног пореског уговора;
- д) захтевају, да уговорна јурисдикција одобри резидентима те уговорне јурисдикције порески кредит или изузимање од опорезивања у односу на доходак који друга уговорна јурисдикција може да опорезује у складу са Обухваћеним пореским уговором (укључујући и добит која се, у складу са Обухваћеним пореским уговором, приписује сталној пословној јединици која се налази у тој другој уговорној јурисдикцији);
- е) штите резиденте те уговорне јурисдикције од одређених дискриминаторских пореских пракси те уговорне јурисдикције;
- ф) омогућавају, резидентима те уговорне јурисдикције да захтевају да надлежни орган те или било које уговорне јурисдикције размотри случајеве опорезивања који нису у складу са Обухваћеним пореским уговором;
- г) могу утицати на начин на који та уговорна јурисдикција опорезује физичко лице које је резидент те уговорне јурисдикције, када је физичко лице члан дипломатске мисије, владине мисије или конзуларног представништва друге уговорне јурисдикције;
- х) предвиђају, да се пензије или друге исплате по закону о социјалном осигурању друге уговорне јурисдикције опорезују само у тој другој уговорној јурисдикцији;
- и) предвиђају, да се пензије и сличне исплате, анuitети, алиментације или друге исплате издржавања које настају у другој уговорној јурисдикцији опорезују само у тој другој уговорној јурисдикцији; или
- ј) иначе, изричито, ограничавају право уговорне јурисдикције да опорезују своје сопствене резиденте или изричито предвиђају да уговорна јурисдикција у којој настаје део дохотка има искључиво право да тај део дохотка опорезује.

2. Став 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да Обухваћени порески уговор не утиче на право уговорне јурисдикције да опорезује своје резиденте.

3. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- б) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 2. овог члана.

4. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 3. тачка а) или б) овог члана, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 2. овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена одредбама става 1. овог члана. У осталим случајевима, став

1. овог члана, замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. овог члана.

ДЕО IV ИЗБЕГАВАЊЕ СТАТУСА СТАЛНЕ ПОСЛОВНЕ ЈЕДИНИЦЕ

Члан 12.

Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице кроз комисионе аранжмане и сличне стратегије

1. Изузетно од одредаба Обухваћеног пореског уговора које дефинишу израз „стална пословна јединица”, али у складу са ставом 2. овог члана, када лице ради у уговорној јурисдикцији Обухваћеног пореског уговора у име предузећа и, уобичајено, закључује уговоре или, уобичајено, игра главну улогу, што доводи до закључења уговора које предузеће, без суштинских измена, рутински закључује, а ти уговори су:

- а) у име предузећа; или
- б) за пренос власништва, или за доделу права на коришћење, имовине у власништву тог предузећа или коју то предузеће има право да користи; или
- ц) за пружање услуга од стране тог предузећа,

сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој уговорној јурисдикцији, у односу на било које делатности које које то лице обавља за предузеће, осим када те делатности, ако би их предузеће обављало преко сталног места пословања тог предузећа које се налази у тој уговорној јурисдикцији, не би узроковале да се то стално место пословања сматра сталном пословном јединицом, у складу са дефиницијом сталне пословне јединице из Обухваћеног пореског уговора (онако како она може бити измењена овом конвенцијом).

2. Став 1. овог члана не примењује се када лице, које у уговорној јурисдикцији ради у име предузећа друге уговорне јурисдикције, обавља пословање у првопоменутој уговорној јурисдикцији као независни агент, а за предузеће ради у оквиру тог редовног пословања. Када, међутим, лице ради искључиво или скоро искључиво у име једног или више предузећа са којима је блиско повезано то лице се, у односу на било које такво предузеће, не сматра независним агентом у смислу значења из овог става.

3. а) Став 1. овог члана примењује се уместо одредаба Обухваћеног пореског уговора које описују услове под којима се сматра да предузеће има сталну пословну јединицу у уговорној јурисдикцији (или се лице сматра сталном пословном јединицом у уговорној јурисдикцији) у односу на делатност коју лице осим, заступника са самосталним статусом обавља за предузеће, али само у мери у којој се те одредбе односе на ситуацију у којој то лице има и, уобичајено користи, у тој уговорној јурисдикцији овлашћење да закључује уговоре у име предузећа.
- б) Став 2. овог члана примењује се уместо одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да се не сматра да предузеће има сталну пословну јединицу у уговорној јурисдикцији у односу на делатност коју заступник са самосталним

статусом обавља за предузеће.

4. Страна може да задржи право да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре.

5. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 4. овог члана, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 3. тачка а) овог члана, као и о броју члана и става сваке те одредбе. Став 1. овог члана примењује се у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора само, када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са том одредбом.

6. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 4. овог члана, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 3. тачка б) овог члана, као и о броју члана и става сваке те одредбе. Став 2. овог члана примењује се у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, само када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са том одредбом.

Члан 13.

Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузимањем посебних делатности

1. Страна може да изабере да примењује став 2. (Опција А) или став 3. (Опција Б) овог члана или да не примењује ниједну опцију.

Опција А

2. Изузетно од одредаба Обухваћеног пореског уговора које дефинишу израз „стална пословна јединица”, израз „стална пословна јединица” не подразумева:

- а) делатности које су посебно наведене у Обухваћеном пореском уговору (пре него што је измењен овим уговором) као делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу, без обзира да ли тај изузетак од статуса сталне пословне јединице зависи од чињенице да ли је делатност припремног или помоћног карактера;
- б) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, било које делатности која није описана у тачки а) овог става;
- ц) одржавање сталног места пословања искључиво у било којој комбинацији делатности наведених у тач. а) и б) овог става,

под условом да је та делатност или, у случају тачке ц) овог става, укупна делатност сталног места пословања, припремног или помоћног карактера.

Опција Б

3. Изузетно од одредаба Обухваћеног пореског уговора које дефинишу израз „стална пословна јединица”, израз „стална пословна јединица” не подразумева:

- а) делатности које су посебно наведене у Обухваћеном пореском уговору (пре него што је измењен овом конвенцијом) као делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу, без обзира да ли тај изузетак од статуса сталне пословне јединице зависи од чињенице да ли је делатност припремног или помоћног карактера, осим у мери у којој одговарајућа одредба Обухваћеног пореског уговора изричито предвиђа да се посебна делатност не сматра сталном пословном јединицом под условом да је делатност припремног или помоћног карактера;
- б) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, било које делатности која није описана у тачки а) овог става, под условом да је ова делатност припремног или помоћног карактера;
- ц) одржавање сталног места пословања искључиво у било којој комбинацији делатности наведених у тач. а) и б) овог става, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

4. Одредба Обухваћеног пореског уговора (онако како може бити измењена ставом 2. или 3. овог члана) која наводи посебне делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу не примењује се на стално место пословања које користи или одржава предузеће, ако исто предузеће или са њим блиско повезано предузеће обавља пословање на истом месту или на неком другом месту у истој уговорној јурисдикцији и:

- а) то место или друго место, према одредбама Обухваћеног пореског уговора које дефинишу сталну пословну јединицу, представља сталну пословну јединицу предузећа или са њим блиско повезаног предузећа; или
- б) укупна делатност која настаје из комбинације делатности које обављају два предузећа на истом месту, или које обавља исто предузеће или са њим блиско повезана предузећа на два места, није припремног или помоћног карактера,

под условом да пословне делатности које обављају два предузећа на истом месту, или исто предузеће или са њим блиско повезана предузећа на два места, представљају комплементарне функције које су део једног истог пословања.

- 5. а) Став 2. или 3. овог члана примењује се уместо одговарајућих делова одредаба Обухваћеног пореског уговора које наводе посебне делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу, чак и ако се делатност обавља преко сталног места пословања (или сличних одредаба Обухваћеног пореског уговора).
- б) Став 4. овог члана примењује се на одредбе Обухваћеног пореског уговора (онако како могу бити измењене овом конвенцијом) које наводе посебне делатности за које се сматра да не представљају сталну пословну јединицу, чак и ако се делатност обавља преко сталног места пословања (или сличних одредаба Обухваћеног пореског уговора).

6. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;

б) да став 2. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, који изричито наводе да се сматра да листа посебних делатности не представља сталну пословну јединицу само, ако је свака делатност припремног или помоћног карактера;

ц) да став 4. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре

7. Свака Страна која изабере да примењује опцију из става 1. овог члана дужна је да о свом избору опције обавести Депозитара. То обавештење укључује и листу њених Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу описану у ставу 5. тачка а) овог члана, као и број члана и става сваке те одредбе. Опција се примењује у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, само када све уговорне јурисдикције изабере да примењују исту опцију и доставе обавештење у односу на то одредбу.

8. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 6. тачка а) или ц) овог члана и која, у складу са ставом 1. овог члана, не изабере да примењује опцију, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 5. тачка б) овог члана, као и о броју члана и става сваке те одредбе. Став 4. овог члана примењује се у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора, само када све уговорне јурисдикције, у складу са овим ставом или ставом 7. овог члана, доставе обавештење у вези са том одредбом.

Члан 14. Подела уговора

1. Искључиво, у циљу утврђивања да ли је прекорачен период (или периоди) наведен у одредби Обухваћеног пореског уговора који предвиђа временски период (или периоде) после којег посебни радови или делатности представљају сталну пословну јединицу:

а) ако предузеће једне уговорне јурисдикције обавља делатности у другој уговорној јурисдикцији на месту које представља градилиште, грађевински рад, инсталациони рад или неки други посебан рад наведен у одговарајућим одредбама Обухваћеног пореског уговора или, у случају одредбе Обухваћеног пореског уговора која се односи на те делатности, обавља надзорне или консултантске делатности у вези са тим местом, а ове делатности се обављају током једног или више временских периода који укупно трају дуже од 30 дана, али не трају дуже од периода наведеног у одговарајућој одредби Обухваћеног пореског уговора; и

б) ако повезане делатности, једно или више предузећа блиско повезаних са првопоменутиим предузећем, обављају у тој другој уговорној јурисдикцији на истом градилишту, грађевинском или инсталационом раду или на другом месту наведеном у одговарајућој одредби Обухваћеног пореског уговора (или, ако се одговарајућа одредба Обухваћеног пореског уговора примењује на надзорне или консултантске делатности, у вези са истим градилиштем, грађевинским или инсталационим радом или другим местом на које се односи одговарајућа одредба Обухваћеног пореског уговора) у различитим временским периодима, од којих сваки прелази 30 дана,

ови различити временски периоди додају се укупном временском периоду у току којег је првопоменуто предузеће обављало делатности на том градилишту, грађевинском или

инсталационом раду или на другом месту наведеном у одговарајућој одредби Обухваћеног пореског уговора.

2. Став 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора у мери у којој се те одредбе односе на поделу уговора на више делова, како би се избегла примена временског/их периода у вези са постојањем сталне пословне јединице за посебне радове и делатности описане у ставу 1. овог члана.

3. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре;
- б) да цео овај члан не примењује у односу на одредбе својих Обухваћених пореских уговора које се односе на истраживање или искоришћавање природних богатстава.

4. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 3. тачка а) овог члана дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 2. овог члана, која није предмет резерве у складу са ставом 3. тачка б) овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора та одредба ће, у мери предвиђеној у ставу 2. овог члана, бити замењена одредбама става 1. овог члана. У осталим случајевима, став 1. овог члана замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора, само у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 15.

Дефиниција лица блиско повезаног са предузећем

1. За потребе одредаба Обухваћеног пореског уговора које су измењене чланом 12. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице кроз комисионе аранжмане и сличне стратегије) став 2, чланом 13. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузимањем посебних делатности) став 4. или чланом 14. (Подела уговора) став 1. ове конвенције, лице је блиско повезано са предузећем ако, на основу свих релевантних чињеница и околности, једно има контролу над другим или, оба контролишу иста лица или предузећа. У сваком случају, сматра се да је једно лице блиско повезано са предузећем, ако поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса у другом (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) или ако друго лице поседује непосредно или посредно више од 50 одсто стварних интереса (или, у случају компаније, више од 50 одсто укупних гласова и вредности акција компаније или стварних интереса у капиталу компаније) у лицу и предузећу.

2. Страна која је ставила резерву описану у члану 12. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице кроз комисионе аранжмане и сличне стратегије) став 4, члану 13. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузимањем посебних делатности) став 6. тачка а) или ц) или члану 14. (Подела уговора) став 3. тачка а) ове конвенције, може да задржи право да цео овај члан не примењује на Обухваћене пореске уговоре на које се ове резерве примењују.

ДЕО V.
УНАПРЕЂЕЊЕ РЕШАВАЊА СПОРОВА

Члан 16.

Поступак заједничког договарања

1. Ако лице сматра да мере једне или обе уговорне јурисдикције доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, то лице може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих уговорних јурисдикција, да случај изложи надлежном органу једне или друге уговорне јурисдикције. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора.
2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге уговорне јурисдикције, ради избегавања опорезивања које није у складу са Обухваћеним пореским уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону уговорних јурисдикција.
3. Надлежни органи уговорних јурисдикција настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени Обухваћеног пореског уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени Обухваћеним пореским уговором.
4. а) и) Прва реченица става 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредаба (или делова одредаба) Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да, ако лице сматра да мере једне или обе уговорне јурисдикције доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, то лице може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих уговорних јурисдикција, да случај изложи надлежном органу уговорне јурисдикције чији је резидент, укључујући одредбе на основу којих, ако његов случај потпада под одредбу Обухваћеног пореског уговора која се односи на једнак третман на основу држављанства, случај може бити изложен надлежном органу уговорне јурисдикције чији је држављанин.

и) Друга реченица става 1. овог члана, примењује се уместо одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да случај из прве реченице из става 1. овог члана мора бити изложен у одређеном временском периоду који је краћи од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора, или у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора у којима се одређује временски период у којем такав случај мора бити изложен.
- б) и) Прва реченица из става 2. овог члана примењује се у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да ће надлежни орган којем је лице из става 1. овог члана изложило случај, ако сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојати да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге уговорне јурисдикције, ради избегавања опорезивања које није у складу са Обухваћеним пореским уговором.

ии) Друга реченица става 2. овог члана примењује се у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора, под условом да се постигнути договор примењује без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону уговорних јурисдикција.

ц) и) Прва реченица става 3. овог члана примењује се у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају да надлежни органи уговорних јурисдикција настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени Обухваћеног пореског уговора.

ии) Друга реченица става 3. овог члана примењује се у одсуству одредаба Обухваћеног пореског уговора којима се предвиђа да се надлежни органи уговорних јурисдикција могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени Обухваћеним пореским уговором.

5. Страна може да задржи право:

а) да прву реченицу из става 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, на основу тога што, у циљу унапређења решавања спорова у складу са ОЕЦД/Г20 БЕПС пакетом, минимални стандард намерава да задовољи, тако што ће у сваком свом Обухваћеном пореском уговору (осим, у Обухваћеном пореском уговору који омогућава лицу да случај изложи надлежном органу једне или друге уговорне јурисдикције) обезбедити да, ако лице сматра да мере једне или обе уговорне јурисдикције доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, то лице може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих уговорних јурисдикција, да случаји изложи надлежном органу државе чији је резидент или, ако његов случај потпада под одредбу Обухваћеног пореског уговора која се односи на једнак третман на основу држављанства, оној уговорној јурисдикцији чији је то лице држављанин; а надлежни орган те уговорне јурисдикције ће започети процес билатералног обавештавања или консултација са надлежним органом друге уговорне јурисдикције, за случајеве за које надлежни орган пред којим поступак заједничког договарања био покренут сматра да приговор пореског обвезника није оправдан;

б) да другу реченицу из става 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који не предвиђају да случај из прве реченице става 1. овог члана мора бити изложен у одређеном временском периоду, на основу тога што, у циљу унапређења решавања спорова у складу са ОЕЦД/Г20 БЕПС пакетом, минимални стандард намерава да задовољи, тако што ће за потребе свих таквих Обухваћених пореских уговора, пореском обвезнику из става 1. овог члана бити дозвољено да случај изложи у року од најмање три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора;

ц) да другу реченицу из става 2. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, на основу тога што се за потребе свих својих Обухваћених пореских уговора:

и) било какав договор постигнут кроз поступак заједничког договарања примењује без обзира на временска ограничења у унутрашњим законима уговорних јурисдикција; или

- ии) минимални стандард, у циљу унапређења решавања спорова у складу са ОЕЦД/Г20 БЕПС пакетом, намерава да задовољи прихватањем, у својим билатералним преговорима ради закључења уговора, одредбу уговора која предвиђа да:
- А) уговорна јурисдикција не врши никакву корекцију добити која се приписује сталној пословној јединици предузећа једне од уговорних јурисдикција, након истека периода који су међусобно договориле обе уговорне јурисдикције, рачунајући од краја пореске године у којој би се добит приписала сталној пословној јединици (ова одредба се не примењује у случају преваре, грубог немара или намерног неизвршења пореске обавезе); и
 - Б) да уговорна јурисдикција не укључује у добит предузећа и, сходно томе, опорезује, добит коју би предузеће остварило али, коју није остварило због услова из одредбе Обухваћеног пореског уговора која се односи на повезана предузећа, након истека периода који су међусобно договориле обе уговорне јурисдикције, рачунајући од краја пореске године у којој би предузеће остварило добит (ова одредба се не примењује у случају преваре, грубог немара или намерног неизвршења пореске обавезе).
6. а) Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 5. тачка а) овог члана, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора садржи одредбу описану у ставу 4. тачка а) подтачка и) овог члана и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена првом реченицом става 1. овог члана. У осталим случајевима, прва реченица става 1. овог члана замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора само, у мери у којој те одредбе нису у складу са том реченицом.
- б) Свака страна која није ставила резерву описану у ставу 5. тачка б) овог члана, дужна је да обавести Депозитара о:
- и) листи својих Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу која предвиђа, да случај из прве реченице става 1. овог члана мора бити изложен унутар посебног временског периода који је краћи од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, као и о броју члана и става сваке те одредбе; одредба Обухваћеног пореског уговора ће бити замењена другом реченицом става 1. овог члана, када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са том одредбом; у осталим случајевима, као и у складу са подтачком ии) ове тачке, друга реченица става 1. овог члана замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора само, у мери у којој те одредбе нису у складу са другом реченицом става 1. овог члана.
 - ии) листи својих Обухваћених пореских уговора који садрже одредбу која предвиђа, да случај из прве реченице става 1. овог члана мора бити изложен унутар посебног временског периода од најмање три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама Обухваћеног пореског уговора, као и о броју члана и става сваке те одредбе; друга реченица става 1. овог члана не

примењује се на Обухваћени порески уговор ако је, у односу на Обухваћени порески уговор, било која уговорна јурисдикција доставила такво обавештење.

- ц) Свака Страна је дужна да обавести Депозитара:
- и) о листи својих Обухваћених пореских уговора који не садрже одредбу описану у ставу 4, тачка б) подтачка и) овог члана; прва реченица става 2. овог члана, примењује се на Обухваћени порески уговор само када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са тим Обухваћеним пореским уговором;
 - ии) за случај Стране која није ставила резерву описану у ставу 5, тачка ц) овог члана, о листи својих Обухваћених пореских уговора који не садрже одредбе описане у ставу 4, тачка б) подтачка ии) овог члана; друга реченица става 2. овог члана, примењује се на Обухваћени порески уговор само када све уговорне јурисдикције доставе обавештење у вези са тим Обухваћеним пореским уговором.
- д) Свака Страна је дужна да обавести Депозитара:
- и) о листи својих Обухваћених пореских уговора који не садрже одредбу описану у ставу 4, тачка ц) подтачка и) овог члана; прва реченица става 3. овог члана, примењује се на Обухваћени порески уговор само када све уговорне јурисдикције, доставе такво обавештење у вези са тим Обухваћеним пореским уговором;
 - ии) о листи својих обухваћених пореских уговора који не садрже одредбу описану у ставу 4, тачка ц) подтачка ии) овог члана; друга реченица става 3. овог члана, примењује се на Обухваћени порески уговор само када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са тим Обухваћеним пореским уговором.

Члан 17.

Одговарајуће корекције

1. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те уговорне јурисдикције, добит за коју је предузеће друге уговорне јурисдикције опорезовано у тој другој уговорној јурисдикцији, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте уговорне јурисдикције остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга уговорна јурисдикција врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама Обухваћеног пореског уговора и, ако је то потребно, надлежни органи уговорних јурисдикција ће се међусобно консултовати.

2. Став 1. овог члана примењује се уместо или у одсуству одредбе која захтева да уговорна јурисдикција изврши одговарајућу корекцију износа пореза на добит предузећа те уговорне јурисдикције, ако друга уговорна јурисдикција ту добит укључује у добит предузећа те друге уговорне јурисдикције и, сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би

предузеће те друге уговорне јурисдикције остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа.

3. Страна може да задржи право:

- а) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре који већ садрже одредбу описану у ставу 2. овог члана;
- б) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, на основу тога што ће у одсуству одредбе из става 2. овог члана у свом Обухваћеном пореском уговору:
 - и) извршити одговарајућу корекцију из става 1. овог члана; или ће
 - и) њен надлежни орган настојати да случај реши на основу члана Обухваћеног пореског уговора који се односи на поступак заједничког договарања;
- ц) да цео овај члан не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре, у случају да је Страна ставила резерву у складу са чланом 16. (Поступак заједничког договарања) став 5. тачка ц) подтачка ии) ове конвенције, на основу тога што ће у билатералним преговорима ради закључења уговора прихватити типску одредбу уговора садржану у ставу 1. овог члана, под условом да су уговорне јурисдикције у стању да постигну договор о тој одредби, као и о одредби описаној у члану 16. (Поступак заједничког договарања) став 5. тачка ц) подтачка ии) ове конвенције.

4. Свака Страна која није ставила резерву описану у ставу 3. овог члана, дужна је да обавести Депозитара, да ли сваки од њених Обухваћених порески уговори садржи одредбу описану у ставу 2. овог члана и, ако садржи, о броју члана и става те одредбе. Када све уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у вези са одредбом Обухваћеног пореског уговора, та одредба ће бити замењена одредбама става 1. овог члана. У осталим случајевима, став 1. овог члана замењује одредбе Обухваћеног пореског уговора само, у мери у којој те одредбе нису у складу са ставом 1. овог члана.

ДЕО VI АРБИТРАЖА Члан 18.

Избор да се примењује Део VI

Страна може да изабере да овај Део примењује у односу на своје Обухваћене пореске уговоре и дужна је, да о томе обавести Депозитара. Овај Део Конвенције се, у вези са Обухваћеним пореским уговором, примењује у односу на две уговорне јурисдикције само, уколико су обе уговорне јурисдикције доставиле такво обавештење.

Члан 19. Обавезна обавезујућа арбитража

1. Ако:

- а) је, у складу са одредбом Обухваћеног пореског уговора (онако како може бити измењена чланом 16. (Поступак заједничког договарања) став 1. ове конвенције) која предвиђа да лице може да случај изложи надлежном органу уговорне јурисдикције ако сматра да мере

једне или обе уговорне јурисдикције доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора (онако како може бити измењен Конвенцијом) лице изложило случај надлежном органу уговорне јурисдикције, на основу тога што су мере једне или обе уговорне јурисдикције довеле до тога да то лице не буде опорезовано у складу са одредбама Обухваћеног пореског уговора (онако како може бити измењен Конвенцијом); и

- б) надлежни органи нису у могућности да постигну договор у вези са тиме како треба решити тај случај у складу са одредбом Обухваћеног пореског уговора (онако како може бити измењена чланом 16. (Поступак заједничког договарања) став 2. ове конвенције) која предвиђа да надлежни орган настоји да случај реши заједничким договором са надлежним органом друге уговорне јурисдикције, у року од две године рачунајући од почетног датума наведеног у ставу 8. или 9. овог члана, зависно од случаја (осим, уколико пре истека тог периода, надлежни органи уговорних јурисдикција не постигну договор о неком другом року у вези са тим случајем и о томе обавесте лице које је изложило случај),

сва нерешена питања која настану у вези са тим случајем, ако лице то захтева у писаном облику, подносе се на решавање арбитражом, на начин описан у овом Делу, у складу са правилима или поступцима о којима су се, у складу са одредбама става 10. овог члана, договорили надлежни органи уговорних јурисдикција.

2. Ако је надлежни орган обуставио поступак заједничког договарања из става 1. овог члана, због случаја који се у вези са једним или више истих питања води пред судом или управним судом, рок предвиђен у ставу 1. тачка б) овог члана, престаје да тече све док суд или управни суд не донесу коначну одлуку или док случај не буде обустављен или повучен. Шта више, ако се лице које је изложило случај и надлежни орган договоре да обуставе поступак заједничког договарања, период предвиђен у ставу 1. тачка б) овог члана, престаје да тече све до укидања обуставе.

3. Ако се оба надлежна органа сагласе, да лице на које се случај непосредно односи није благовремено доставило било коју од информација из додатног материјала коју захтева један или други надлежни орган после почетка периода наведеног у ставу 1. тачка б) овог члана, рок предвиђен у ставу 1. тачка б) овог члана, продужава се за временски период који је исти као и период који почиње датумом до којег је ту информацију требало доставити и завршава се датумом када је дата информација достављена.

4. а) Арбитражна одлука у вези са питањима поднетим на решавање арбитражом спроводи се кроз поступка заједничког договарања који се односи на случај из става 1. овог члана. Арбитражна одлука је коначна.

- б) Арбитражна одлука је обавезујућа за обе уговорне јурисдикције, осим у следећим случајевима:

и) ако лице на које се случај непосредно односи не прихвати заједнички договор којим се спроводи арбитражна одлука. У том случају, надлежни органи не могу даље разматрати случај. Сматра се да лице на које се случај непосредно односи није прихватило заједнички договор којим се спроводи арбитражна одлука о датом случају, ако било које лице на које се случај непосредно односи, у року од 60 дана од дана када

му је послато обавештење о заједничком договору не повуче, из разматрања пред судом или управним судом, сва питања која су решена заједничким договором којим се спроводи арбитражна одлука или ако, у складу са заједничким договором, на неки други начин не заврши било који судски или управни поступак који је у вези са тим питањима у току;

ии) ако је према коначној одлуци судова једне уговорне јурисдикције арбитражна одлука неважећа. У том случају, сматра се да захтев за покретање арбитраже према ставу 1. овог члана није поднет, а за арбитражни поступак се сматра да није ни одржан (осим за потребе чл. 21. (Поверљивост арбитражног поступка) и 25. (Трошкови арбитражног поступка) ове конвенције). У том случају, може се упутити нови захтев за арбитражу, осим уколико се надлежни органи договоре да не дозволе подношење таквог новог захтева;

иии) ако лице на које се случај непосредно односи, покрене пред било којим судом или управним судом парнични поступак о питањима која су решена у оквиру заједничког договора којим се спроводи арбитражна одлука.

5. Надлежни орган који је примио иницијални захтев за покретање поступка заједничког договарања, како је описано у ставу 1. тачка а) овог члана, у року од два календарска месеца од пријема захтева:

- а) шаље обавештење лицу које је поднело захтев, да је захтев примљен; и
- б) шаље обавештење о том захтеву, заједно са примерком захтева, надлежном органу друге уговорне јурисдикције.

6. Надлежни орган, у року од три календарска месеца пошто прими захтев за покретање поступка заједничког договарања (или пошто му примерак тог захтева достави надлежни орган друге уговорне јурисдикције):

- а) обавештава лице које је поднело захтев, као и други надлежни орган, да је примио информације које су неопходне за предузимање материјалног разматрања случаја; или
- б) од лица, у том циљу, тражи додатне информације.

7. Ако су, у складу са ставом 6. тачка б) овог члана, један или оба надлежна органа, од лица које је поднело захтев, тражили додатне информације које су неопходне за предузимање материјалног разматрања случаја, надлежни орган који је тражио додатне информације, у року од три календарска месеца пошто је примио додатне информације од тог лица, обавештава то лице, као и други надлежни орган о:

- а) томе да је примио тражене информације; или
- б) томе да неке од тражених информација и даље недостају.

8. Ако су, у складу са ставом 6. тачка б) овог члана, надлежни органи тражили додатне информације, почетни датум наведен у ставу 1. овог члана је датум, који је ранији од:

- а) датума када су, у складу са ставом 6. тачка а) овог члана, оба надлежна органа обавестила лице које је поднело захтев; или
- б) датума који следи три календарска месеца пошто је, у складу ставом 5. тачка б) овог члана, обавештен надлежни орган друге уговорне јурисдикције.

9. Ако су, у складу са ставом 6. тачка б) овог члана, тражене додатне информације, почетни датум наведен у ставу 1. овог члана је датум, који је ранији од:

- а) каснијег датума, у којем су надлежни органи који су тражили додатне информације, у складу са ставом 7. тачка а) овог члана обавестили лице које је поднело захтев, као и други надлежни орган; или
- б) датума који следи три календарска месеца, пошто су оба надлежна органа примили све информације које је од лица које је поднело захтев, тражио један или други надлежни орган.

Уколико, међутим, један или оба надлежна органа пошаљу обавештење из става 7. тачка б) овог члана, то се обавештење, у складу са ставом 6. тачка б) овог члана, сматра захтевом за додатним информацијама.

10. Надлежни органи уговорних јурисдикција заједничким договором (у складу са чланом одговарајућег Обухваћеног пореског уговора који се односи на поступак заједничког договарања) решавају начин примене одредаба садржаних у овом делу, укључујући минимум неопходних информација да би сваки надлежни орган могао да предузме материјално разматрање случаја. Такав се договор мора закључити пре датума у којем се нерешена питања случаја могу поднети на арбитражу и у њега се, с времена на време, после тога, могу уносити измене.

11. За потребе примене овог члана у својим Обухваћеним пореским уговорима, Страна може да задржи право да двогодишњи период наведен у ставу 1. тачка б) овог члана, замени са трогодишњим периодом.

12. Изузетно од осталих одредаба овог члана, Страна може да задржи право да следећа правила примењује у односу на своје обухваћене пореске уговоре:

- а) било које нерешено питање које настане из случаја у поступку заједничког договарања које, иначе, може бити предмет арбитражног поступка предвиђеног овим уговором не подноси се на арбитражу, уколико је неки суд или управни суд једне или друге уговорне јурисдикције већ донео одлуку о овом питању;
- б) ако је, у било које време после подношења захтева за арбитражу а пре него што је арбитражно веће доставило своју одлуку надлежним органима уговорних јурисдикција, неки суд или управни суд једне од уговорних јурисдикција донео одлуку у вези са тим питањем, арбитражни процес се завршава.

Члан 20.
Именовање арбитра

1. Осим у обиму у коме надлежни органи уговорних јурисдикција постигну међусобни споразум о другачијим правилима, ст. 2. до 4. овог члана примењују се за сврхе овог Дела Уговора.
2. Следећа правила регулишу именовање чланова арбитражног већа:
 - а) арбитражно веће се састоји од три члана који су појединци који поседују стручно знање или искуство у области међународних пореских питања;
 - б) сваки надлежни орган именује једног члана већа у року од 60 дана од датума захтева за арбитражу према члану 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) став 1. ове конвенције. Два члана већа која су именована на овај начин, у року од 60 дана од каснијег од њихових именовања, именују трећег члана који је председавајући арбитражног већа. Председавајући не може да буде ни држављанин, ни резидент уговорних јурисдикција;
 - ц) сваки именовани члан арбитражног већа, у време прихватања именовања, мора да буде непристрастан и независан у односу на надлежне органе, пореске управе и министарстава финансија уговорних јурисдикција и у односу на сва лица на која дати случај непосредно утиче (као и у односу на њихове саветнике) да одржава своју непристрасност и независност током поступка и да избегава свако понашање током разумног временског периода после поступка које би могло да има негативног утицаја на изглед непристрасности и независности арбитра у односу на поступке.
3. У случају да надлежни орган уговорне јурисдикције не именује члана арбитражног већа на начин и у роковима утврђеним у ставу 2. овог члана или оним о којима су се сагласили надлежни органи уговорних јурисдикција, члана ће у име тог надлежног органа именовати највиши званичник Центра за пореску политику и администрацију Организације за економску сарадњу и развој који није држављанин ниједне од уговорних јурисдикција.
4. Уколико два прва члана арбитражног већа не именују председавајућег, на начин и у роковима утврђеним у ставу 2. овог члана или, о којима су се сагласили надлежни органи уговорних јурисдикција, председавајућег именује највиши званичник Центра за пореску политику и администрацију Организације за економску сарадњу и развој, који није држављанин ниједне уговорних јурисдикција.

Члан 21.
Поверљивост арбитражног поступка

1. Искључиво за потребе примене одредаба овог дела и одредаба одговарајућег Обухваћеног пореског уговора и домаћих закона уговорних јурисдикција које се односе на размену обавештења, поверљивост и административну помоћ, чланови арбитражног већа и највише до три запослена њихова сарадника (као и потенцијални арбитраи, искључиво у обиму који је неопходан за потврду њихове способности да врше функцију арбитра) сматрају се лицима или органима којима се информације могу откривати. Информације које прими арбитражно веће или потенцијални арбитраи и информације које надлежни органи приме од арбитражног већа сматрају се

информацијама које се размењују према одредбама Обухваћеног пореског уговора које се односе на размену обавештења и административну помоћ.

2. Надлежни органи уговорних јурисдикција обезбеђују, да се чланови арбитражног већа и њихови сарадници, пре поступања у арбитражном поступку, у писаном облику, сагласе са обавезом да са свим информацијама које се односе на арбитражни поступак поступају у складу са обавезама о чувању поверљивости и необелодањивању информација наведених у одредбама Обухваћеног пореског уговора које се односе на размену обавештења и административну помоћ, као и у складу са важећим законима уговорних јурисдикција.

Члан 22.

Решавање случаја пре закључења арбитраже

За потребе овог Дела Уговора, као и одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају решавање случајева заједничким договором, поступак заједничког договарања, као и арбитражни поступак у вези са неким случајем прекидају се уколико, у било ком тренутку по достављању захтева за арбитражу, а пре него што је арбитражно веће доставило своју одлуку надлежним органима уговорних јурисдикција:

- а) надлежни органи уговорних јурисдикција постигну заједнички договор који омогућава решавање датог случаја; или
- б) лице које је поднело случај на решавање, повуче захтев за арбитражу или захтев за покретање поступка заједничког договарања.

Члан 23.

Врста арбитражног процеса

1. Осим у мери у којој надлежни органи уговорних јурисдикција постигну заједнички договор о примени другачијих правила, у складу са овим Делом Уговора, примењују се следећа правила у вези са арбитражним поступком:

- а) пошто је случај поднет на решавање арбитражом, надлежни орган сваке уговорне јурисдикције, до датума утврђеног заједничким договором, подноси арбитражном већу, предложено решење које се односи на свако(сва) нерешено(а) питање(а) у оквиру датог случаја (узимајући у обзир све претходно постигнуте договоре између надлежних органа уговорних јурисдикција које се односе на дати случај). Предложено решење мора да се ограничи на спомињање одређених новчаних износа (на пример, на приход или расход) или, ако је тако наведено, на највећу пореску стопу из Обухваћеног пореског уговора и то, за сваку корекцију или слично питање у датом случају. У случају, да надлежни органи уговорних јурисдикција нису успели да се договоре о питању које се односи на услове за примену неке од одредаба одговарајућег Обухваћеног пореског уговора (у даљем тексту: „гранично питање”) на пример, о томе да ли је неко физичко лице резидент или да ли постоји стална пословна јединица, надлежни органи могу да поднесу алтернативна предложена решења у вези са питањима од којих зависи одлука од решавања таквих граничних питања;

- б) надлежни орган сваке уговорне јурисдикције може да арбитражном већу на разматрање поднесе и образложење свог предлога решења. Надлежни орган који поднесе предлог решења или образложење свог предлога решења, примерак тога доставља другом надлежном органу и то, до датума до којег је требало доставити предлог решења и образложење предлога решења. Надлежни орган може такође, најкасније до датума утврђеног заједничким договором, да арбитражном већу поднесе свој одговор на предлог решења и образложење које је поднео надлежни орган друге уговорне јурисдикције. Примерак одговора, најкасније до датума до којег га је требало доставити, доставља се и другом надлежном органу;
- ц) арбитражно веће се, у односу на случај који су у вези са неким питањем или у вези са било којим граничним питањем поднели надлежни органи, опредељује за једно од предложених решења и то, без било каквог образложења или објашњења такве своје одлуке. Арбитражна одлука се усваја простом већином гласова чланова већа. Арбитражно веће своју одлуку, у писаном облику, доставља надлежним органима уговорних јурисдикција. Одлука арбитражног већа не представља преседан.

2. За потребе примене овог члана Уговора, у односу на одговарајуће Обухваћене пореске уговоре, Страна може да задржи право да став 1. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре. У том случају, осим у мери у којој надлежни органи уговорних јурисдикција постигну заједнички договор о примени другачијих правила, примењују се следећа правила у вези са арбитражним поступком:

- а) након што је случај поднет на решавање арбитражом, надлежни орган сваке уговорне јурисдикције, без непотребног одлагања, свим члановима арбитражног већа доставља све информације које могу бити неопходне за доношење арбитражне одлуке. Осим у случају када се надлежни органи уговорних јурисдикција договоре другачије, ниједна од информација које ни једном ни другом надлежном органу нису биле доступне пре него што су примили захтев за арбитражу, не узима се у обзир приликом доношења одлуке;
- б) одлуку о питањима која су поднета на решавање арбитражом, арбитражно веће доноси на основу и у складу са важећим одредбама Обухваћеног пореског уговора, као и одредбама домаћих закона уговорних јурисдикција. Чланови већа разматрају и било које друге изворе права које, као такве, заједничким договором, надлежни органи уговорних јурисдикција изричито наведу;
- ц) одлука арбитражног већа доставља се надлежним органима уговорних јурисдикција у писаном облику и у њој се наводе правни основ и разлози на основу којих је донета. Арбитражна одлука се усваја простом већином гласова чланова већа. Арбитражна одлука не представља преседан.

3. Страна која није ставила резерву описану у члану 2. овог члана, може да задржи право да претходне ставове овог члана не примењују на своје Обухваћене пореске уговоре са Странама које су ставиле ту резерву. У том случају, надлежни органи уговорних јурисдикција у сваком Обухваћеном пореском уговору настоје да постигну договор о врсти арбитражног процеса који се примењује у односу на тај Обухваћени порески уговор. Све док такав договор не буде постигнут, члан 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) ове конвенције не примењује се у односу на тај Обухваћени порески уговор.

4. Страна може и да изабере, да став 5. овог члана примењује на своје Обухваћене пореске уговоре и дужна је да о томе обавести Депозитара. Став 5. овог члана примењује се између две уговорне јурисдикције у односу на Обухваћени порески уговор, ако је било која од уговорних јурисдикција доставила такво обавештење.

5. Пре почетка арбитражног поступка, надлежни органи уговорних јурисдикција Обухваћеног пореског уговора обезбеђују, да се свако лице које је поднело случај на решавање, као и њихови саветници, у писаном облику, обавежу да информације које током трајања арбитражног поступка приме од надлежног органа или од арбитражног већа не откривају ниједном другом лицу. Поступак заједничког договарања покренут у складу са Обухваћеним пореским уговором, као и арбитражни поступак покренут у складу са овим Делом Уговора се, у односу на дати случај, прекидају ако, у било којем тренутку након подношења захтева за арбитражу, а пре него што арбитражно веће надлежним органима уговорних јурисдикција саопшти своју одлуку, лице које је поднело случај на решавање или неко од саветника тог лица у материјалном смислу прекрши тај договор.

6. Изузетно од става 4. овог члана, Страна која не изабере да примењује став 5. овог члана, може да задржи право да став 5. овог члана не примењује у односу на један или више одређених Обухваћених пореских уговора или у односу на све своје Обухваћене пореске уговоре.

7. Страна која изабере да примењује став 5. овог члана, може да задржи право да овај Део Уговора не примењује у односу на све Обухваћене пореске уговоре за које је друга уговорна јурисдикција ставила резерву у складу са ставом 6. овог члана.

Члан 24.

Договор о другачијем решењу

1. За потребе примене овог Дела Уговора, у односу на своје Обухваћене пореске уговоре, Страна може да изабере да примењује став 2. овог члана, о чему је дужна да обавести Депозитара. Став 2. овог члана примењује се у односима између две уговорне јурисдикције у односу на Обухваћени порески уговор, само ако су обе уговорне јурисдикције доставиле такво обавештење.

2. Изузетно од члана 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) став 4. ове конвенције, арбитражна одлука донета у складу са овим Делом Уговора, није обавезујућа за уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора и иста се не спроводи, ако се надлежни органи уговорних јурисдикција у року од три календарска месеца пошто им је арбитражна одлука достављена договоре о неком другачијем решењу свих нерешених питања.

3. Страна која изабере да примењује став 2. овог члана, може да задржи право да став 2. овог члана примењује само у односу на своје Обухваћене пореске уговоре на које се примењује члан 23. (Врста арбитражног процеса) став 2. ове конвенције.

Члан 25.

Трошкови арбитражних поступака

У арбитражном поступку покренутом у складу са овим Делом, накнаде и трошкове чланова арбитражног већа, као и све трошкове уговорних јурисдикција који настану у вези са арбитражним поступцима носе уговорне јурисдикције, на начин који треба да буде утврђен заједничким

договором између надлежних органа уговорних јурисдикција. Ако такав договор не буде постигнут, свака уговорна јурисдикција сноси своје сопствене трошкове, као и трошкове свог именованог члана већа. Трошак председавајућег арбитражног већа, као и остале трошкове везане за спровођење арбитражних поступака, у једнаким деловима, сnose уговорне јурисдикције.

Члан 26. Усклађеност

1. У складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, одредбе овог Дела Конвенције, примењују се уместо или у недостатку одредаба Обухваћеног пореског уговора које предвиђају арбитражу нерешених питања која настану из случаја поступка заједничког договарања. Свака Страна која изабере да примењује овај Део Конвенције, дужна је да обавести Депозитара да ли сваки од њених Обухваћених пореских уговора, осим оних који су предмет резерве у складу са ставом 4. овог члана, садржи такву одредбу и, ако садржи, о броју члана и става сваке те одредбе. Када две уговорне јурисдикције доставе такво обавештење у односу на одредбу Обухваћеног пореског уговора та одредба ће, у односима између уговорних јурисдикција, бити замењена одредбама из овог Дела Конвенције.

2. Било које нерешено питање које настане из случаја разматраног у поступку заједничког договарања чије решавање је, и иначе, могуће у оквиру арбитражног поступка предвиђеног у овом Делу Уговора, не подноси се на арбитражу, ако такво питање потпада под случај у вези са којим је неко арбитражно веће или слично тело, претходно успостављено, у складу са билатералним или мултилатералним уговором који предвиђа обавезну обавезујућу арбитражу нерешених питања у случајевима који настају у поступку заједничког договарања.

3. У складу са ставом 1. овог члана, ништа од наведеног у овом Делу Конвенције не утиче на испуњавање ширих обавеза у вези са арбитражом питања која нису решена у поступку заједничког договарања који је резултат других уговора у којима уговорне јурисдикције јесу или ће постати Стране.

4. Страна може да задржи право да овај Део Конвенције не примењује у односу на један или више наведених Обухваћених пореских уговора (или на све своје Обухваћене пореске уговоре) који већ предвиђају обавезну обавезујућу арбитражу питања која нису решена у поступку заједничког договарања.

ДЕО VII ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Потписивање и потврђивање, прихватање или одобравање

1. Од 31. Децембра 2016. године, ова конвенција ће бити отворена за потписивање од стране:
 - а) свих држава;
 - б) Гернзија (Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске),
Острва Мен (Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске),
Церсија (Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске); [назив]

додатних јурисдикција]; и

ц) било које друге јурисдикције овлашћене да постане Страна на основу консенсуалне одлуке Страна и потписника.

2. Ова конвенција се потврђује, прихвата или одобрава.

Члан 28. Резерве

1. У складу са ставом 2. овог члана, никакве резерве нису дозвољене у вези са овом конвенцијом, осим оних изричито дозвољених у:

а) Члану 3. (Транспарентни ентитети) став 5;

б) Члану 4. (Ентитети који имају двојну резидентност) став 3;

ц) Члану 5. (Примена метода за отклањање двоструког опорезивања) ст. 8. и 9;

д) Члану 6. (Сврха обухваћеног пореског уговора) став 4;

е) Члану 7. (Спречавање злоупотребе уговора) ст. 15. и 16;

ф) Члану 8. (Трансакције трансфера дивиденди) став 3;

г) Члану 9. (Капитални добитак од отуђења акција или интереса ентитета који своју вредности остварују углавном од непокретности) став. 6;

х) Члану 10. (Правило против злоупотребе сталне пословне јединице која се налази у трећим јурисдикцијама) став 5;

и) Члану 11. (Примена пореских уговора за ограничавање права стране да опорезује сопствене резиденте) став 3;

ј) Члану 12. (Вештачко избегавање статуса пословне јединице кроз комисионе аранжмане и сличне стратегије) став 4;

к) Члану 13. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузимањем посебних делатности) став 6;

л) Члану 14. (Подела уговора) став 3;

м) Члану 15. (Дефиниција лица блиско повезаног са предузећем) став 2;

н) Члану 16. (Поступак заједничког договарања) став 5;

о) Члану 17. (Одговарајуће корекције) став 3;

- п) Члану 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) ст. 11. и 12;
- q) Члану 23. (Врста арбитражног процеса) ст. 2, 3, 6. и 7;
- р) Члану 24. (Договор о другачијем решењу) став 3;
- с) Члану 26. (Усклађеност) став 4;
- т) Члану 35. (Почетак примене) ст. 6. и 7; и
- у) Члану 36. (Почетак примене Дела VI).
2. а) Изузетно од става 1. овог члана, Страна која, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, изабере да примењује Део VI (Арбитража) ове конвенције, може да формулише једну или више резерви у односу на случајеве који су, у складу са одредбама Дела VI (Арбитража) ове конвенције, подложни Арбитражи. За Страну која, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, након што постане Страна у овом уговору, изабере да примењује Део VI (Арбитража) ове конвенције, резерве у складу са овом тачком овог става овог члана Конвенције, стављају се у исто време, када Страна, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције о свом избору, обавести Депозитара.
- б) Резерве које су стављене у складу са тачком а) овог става треба да буду прихваћене. Сматра се да је Страна прихватила резерву стављену у складу са тачком а) овог става ако Депозитара, до краја периода од дванаест календарских месеци који почиње од датума када ју је Депозитар обавестио о резерви или до датума у којем депонује свој инструмент потврђивања, прихватања или одобравања, зависно од тога који је каснији датум, није обавестила да се противи резерви. За страну која, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, након што постане Страна у овом уговору, изабере да примењује Део VI (Арбитража) ове конвенције, примедбе на резерве које је, претходно, у складу са тачком а) овог става, ставила друга Страна стављају се у време када је првопоменута Страна, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, о свом избору обавестила Депозитара. Када је Страна ставила примедбу на резерву стављену у складу са тачком а) овог става, целокупан Део VI (Арбитража) ове конвенције, не примењује се између Стране која се противи резерви и Стране која ставља резерву.
3. Осим ако није изричито другачије предвиђено одговарајућим одредбама ове конвенције, резерва стављена у складу са ставом 1. или 2. овог члана:
- а) мења, за Страну која је ставила резерву, у њеним односима са другом Страном, одредбе ове конвенције на које се резерва односи, и то у границама стављене резерве;
- б) мења наведене одредбе, у истим границама и за другу Страну, у њеним односима са Страном која ставља резерву.
4. Резерве које се примењују на Обухваћене пореске уговоре које је закључила Страна или који су закључени у име јурисдикције или територије за чије је међународне односе одговорна Страна,

онда када та јурисдикција или територија није Страна у Конвенцији у складу са чланом 27. (Потписивање и Потврђивање, Прихватање или Одобравање) став 1. тачка б) или ц) ове конвенције, ставља одговорна Страна и оне могу бити различите од резерви које је, у односу на своје сопствене Обухваћене пореске уговоре, ставила та Страна.

5. Резерве се стављају у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, у складу са одредабама ст. 2, 6. и 9. овог члана и члана 29. (Обавештења) став 5. ове конвенције. Међутим, за Страну која, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције, након што постане Страна у овој конвенцији, изабере да примењује Део VI (Арбитража) ове конвенције, резерве описане у ставу 1. тач. п), q), р) и с) овог члана Конвенције, стављају се у исто време, када Страна, у складу са чланом 18. (Избор да се примењује Део VI) ове конвенције о свом избору, обавести Депозитара.

6. Ако су резерве стављене у време потписивања, оне треба да буду потврђене приликом депоновања инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, осим ако документ који садржи резерве, експлицитно, не прецизира да их треба сматрати коначним, у складу са одредбама ст. 2, 5. и 9. овог члана и члана 29. (Обавештења) став 5. ове конвенције.

7. Ако резерве нису стављене у време потписивања, Депозитару тада, треба доставити привремену, очекивану листу резерви.

8. За резерве стављене у складу са сваком од следећих одредаба, које су предмет резерви, онако како су дефинисане у одговарајућој одредби ове конвенције, у тренутку стављања резерви, мора се доставити листа уговора наведених у складу са чланом 2. (Тумачење израза) став 1. тачка а) подтачка ии) ове конвенције (и, у случају резерве у складу са било којим следећим одредбама, осим оних који су наведени у тач. ц), д) и н) овог члана, број члана и става сваке те одговарајуће одредбе):

- а) Члана 3. (Транспарентни ентитети) став 5. тач. б), ц), д), е) и г);
- б) Члана 4. (Ентитети који имају двојну резидентност) став 3. тач. б), ц) и д);
- ц) Члана 5. (Примена метода за отклањање двоструког опорезивања) ст. 8. и 9;
- д) Члана 6. (Сврха Обухваћеног пореског уговора) став 4;
- е) Члана 7. (Спречавање злоупотребе уговора) став 15. тач. б) и ц);
- ф) Члана 8. (Трансакције трансфера дивиденди) став 3. тачка б) подтач. и), ии), и иии);
- г) Члана 9. (Капитални добитак од отуђења акција или интереса ентитета који своју вредност остварују углавном од непокретности) став 6. тач. д), е) и ф);
- х) Члана 10. (Правило против злоупотребе сталне пословне јединице која се налази у трећим јурисдикцијама) став 5. тач. б) и ц);
- и) Члана 11. (Примена пореских уговора за ограничавање права Стране да опорезује сопствене резиденате) став 3. тачка б);

- ј) Члана 13. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузимањем посебних делатности) став 6. тачка б);
- к) Члан 14. (Подела уговора) став 3. тачка б);
- л) Члан 16. (Поступак заједничког договарања) став 5. тачка б);
- м) Члана 17. (Одговарајуће корекције) став 3. тачка а);
- н) Члана 23. (Врста арбитражног процеса) став 6; и
- о) Члана 26. (Усклађеност) став 4.

Резерве описане у тач. а) до о) овог члана, не примењују се на било који Обухваћени порески уговор који није укључен у листу описану у овом ставу овог члана Конвенције.

9. Свака страна која је ставила резерву у складу са ставом 1. или 2. овог члана, може је повући или заменити са резервом са већим ограничењем, тако што ће о томе обавестити Депозитара. Та Страна ће, у складу са чланом 29. (Обавештења) став 6. ове конвенције, доставити додатно обавештење, које може бити затражено, као последица повлачења или замене резерве. У складу са чланом 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције, повлачење или замена се примењује:

- а) у односу на Обухваћени порески уговор само са државама или јурисдикцијама које су Стране у овој конвенцији, онда када Депозитар прими обавештење о повлачењу или замени резерве;
 - и) за резерве у вези са одредбама које се односе на порезе по одбитку, када догађај који даје право на такве порезе настане 1. јануара или после 1. јануара године која непосредно следи истек периода од шест календарских месеци који почиње од датума када Депозитар обавести о повлачењу или замени резерве; и
 - ии) за резерве у вези са свим осталим одредбама, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу првог јануара или после првог јануара године која непосредно следи истек периода од шест календарских месеци који почиње од датума када Депозитар обавести о повлачењу или замени резерве; и
- б) у односу на Обухваћени порески уговор, за једну или више уговорних јурисдикција које постану Страна у овој конвенцији после датума пријема Депозитара, обавештења о повлачењу или замени резерве: од каснијег од датума у којем Конвенција ступа на снагу за те уговорне јурисдикције.

Члан 29. Обавештења

1. У складу са ст. 5. и 6. овог члана и чланом 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције, обавештења у складу са следећим одредбама ове конвенције, достављају се у тренутку потписивања или приликом депоновања инструмента потврђивања, прихватања или одобравања:

- а) Члана 2. (Тумачење израза) став 1. тачка а) подтачка ии);
- б) Члана 3. (Транспарентни ентитети) став 6;
- ц) Члана 4. (Ентитети који имају двојну резидентност) став 4;
- д) Члана 5. (Примена метода за отклањање двоструког опорезивања) став 10;
- е) Члана 6. (Сврха Обухваћеног пореског уговора) ст. 5. и 6;
- ф) Члана 7. (Спречавање злоупотребе уговора) став 17;
- г) Члана 8. (Трансакције трансфера дивиденди) став 4;
- х) Члана 9. (Капитални добитак од отуђења акција или интереса ентитета који своју вредност остварују углавном од непокретности) ст. 7. и 8;
- и) Члана 10. (Правило против злоупотребе сталне пословне јединице која се налази у трећим јурисдикцијама) став 6;
- ј) Члан 11. (Примена пореских уговора за ограничавање права Стране да опорезује сопствене резиденте) став 4;
- к) Члана 12. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице кроз комисионе аранжмане и сличне стратегије) ст. 5. и 6;
- л) Члана 13. (Вештачко избегавање статуса сталне пословне јединице изузумањем посебних делатности) ст. 7. и 8;
- м) Члана 14. (Подела уговора) став 4;
- н) Члана 16. (Поступак заједничког договарања) став 6;
- о) Члана 17. (Одговарајуће корекције) став 4;
- п) Члан 18. (Избор да се примењује Део VI);
- q) Члана 23. (Врста арбитражног процеса) став 4;
- р) Члана 24. (Договор о другачијем решењу) став 1;
- с) Члана 26. (Усклађеност) став 1; и
- т) Члана 35. (Почетак примене) ст. 1, 2, 3, 5. и 7.

2. Обавештења у вези са Обухваћеним пореским уговорима које је закључила Страна или који су закључени у име јурисдикције или територије за чије је међународне односе одговорна Страна, онда када та јурисдикција или територија није Страна у Конвенцији у складу са чланом 27. (Потписивање и Потврђивање, Прихватање или Одобравање) став 1. тачка б) или ц) ове

конвенције, доставља одговорна Страна и она могу бити различита од обавештења која је, у односу на своје сопствене Обухваћене пореске уговоре, доставила та Страна.

3. Ако се обавештења достављају у време потписивања, она треба да буду потврђена приликом депоновања инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, осим ако, документ који садржи обавештења, експлицитно, не прецизира да их треба сматрати коначним, у складу са одредбама ст. 5. и 6. овог члана, и члана 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције.

4. Ако обавештења нису достављена у време потписивања тада, треба доставити привремену, очекивану листу обавештења.

5. Страна може, у било које време, проширити листу уговора наведених у складу са чланом 2. (Тумачење израза) став 1. тачка а) подтачка ии) ове конвенције, тако што ће о томе обавестити Депозитара. У овом обавештењу, Страна је дужна да прецизира, да ли је уговор предмет било које од резерви које је Страна навела у члану 28. (Резерве) став 8. ове конвенције. Страна може да стави и нову резерву описану у члану 28. (Резерве) став 8. ове конвенције, ако би додатни уговор био први такав уговор који би био предмет те резерве. Страна је дужна, да наведе и било која додатна обавештења која могу бити затражена у складу са ставом 1. тач. б) до с) овог члана, која би се односила на укључивање нових уговора. Поред тога, ако би проширење као последицу имало да се по први пут укључи порески уговор који је закључила страна или који је закључен у име јурисдикције или територије за чије је односе одговорна Страна, Страна је дужна да (на основу члана 28. (Резерве) став 4. ове конвенције) или (на основу става 2. овог члана) наведе било које резерве или обавештења која се примењују на Обухваћене пореске уговоре које је закључила Страна или који су закључени у име те јурисдикције или територије. Рачунајући од датума када додатни уговор/и наведен/и у складу са чланом 2. (Тумачење израза) став 1, тачка а) подтачка ии) ове конвенције постане/у Обухваћени порески уговор/и, измене Обухваћеног/их пореског/их уговора примењују се у складу са одредбама члана 35. (Почетак примене) ове конвенције.

6. Страна може формулисати и додатна обавештења у складу са ставом 1. тач. б) до с) овог члана, тако што ће о томе обавестити Депозитара. Ова обавештења се примењују:

- а) у односу на Обухваћени порески уговор, само са државама или јурисдикцијама које су Стране у овом уговору, онда када Депозитар прими додатно обавештење:
 - и) за обавештења у вези са одредбама које се односе на порезе по одбитку, када догађај који даје право на такве порезе настане 1. јануара или после 1. јануара године која непосредно следи истек периода од шест календарских месеци који почиње од датума када Депозитар обавести о додатном обавештењу; и
 - ии) за обавештења у вези са свим осталим одредбама, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 1. јануара или после 1. јануара године која непосредно следи истек периода од шест календарских месеци који почиње од датума када Депозитар обавести о додатном обавештењу; и
- б) у односу на Обухваћени порески уговор, за једну или више уговорних јурисдикција које постану Страна у овој конвенцији, после датума пријема Депозитара, додатног обавештења: од каснијег од датума у којем Конвенција ступа на снагу за те уговорне јурисдикције.

Члан 30.

Накнадне измене Обухваћених пореских уговора

Одредбе ове конвенције не утичу на накнадне измене Обухваћених пореских уговора које могу бити договорене између уговорних јурисдикција.

Члан 31.

Конференција Страна

1. За потребе доношења било каквих одлука или обављања било каквих послова када је то потребно или прикладно у складу са одредбама ове конвенције, Стране у овој конвенцији могу сазвати Конференцију Страна,
2. Конференцији Страна помаже Депозитар.
3. Свака Страна може затражити Конференцију Страна, тако што ће о томе обавестити Депозитара. О сваком поднетом захтеву, Депозитар обавештава све Стране. Након тога, Депозитар сазива Конференцију Страна, под условом да је, у року од шест месеци пошто је Депозитар обавестио о поднетом захтеву, захтев подржала једна трећина Страна у овој конвенцији.

Члан 32.

Тумачење и примена

1. Било које питање у вези са тумачењем или применом одредаба Обухваћеног пореског уговора, онако како је измењен овом конвенцијом, решава се у складу са једном или више одредаба Обухваћеног пореског уговора које се односе на решавање, заједничким договором, питања тумачења или примене Обухваћеног пореског уговора (онако, како те одредбе могу бити измењене овом конвенцијом).
2. Било које питање у вези са тумачењем или применом ове конвенције може се поставити на Конференцији Страна, сазваној у складу са чланом 31. (Конференција страна) став 3. ове конвенције.

Члан 33.

Измене

1. Свака Страна може да предложи измене ове конвенције, тако што ће Депозитару поднети предлог измена.
2. У циљу разматрања предложених измена, ускладу са чланом 31. (Конференција Страна) став 3. ове конвенције, могуће је сазвати Конференцију Страна.

Члан 34.

Ступање на снагу

1. Ова конвенција ступа на снагу првог дана месеца који следи истек периода од три календарска месеца који почиње од датума депоновања петог инструмента потврђивања, прихватања или одобравања.

2. За сваког потписника који потврђује, прихвата или одобрава ову конвенцију, након депоновања петог инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, Конвенција ступа на снагу првог дана месеца који следи истек периода од три календарска месеца, који почиње датумом када је тај потписник депоновао свој инструмент потврђивања, прихватања или одобравања.

Члан 35.

Почетак примене

1. Одредбе ове конвенције примењују се у свакој уговорној јурисдикцији у односу на Обухваћени порески уговор:

- а) у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане првог дана или после првог дана наредне календарске године која почиње датумом или после каснијег датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора; и
- б) у односу на све остале порезе које наплаћује та уговорна јурисдикција, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу истеком или после истека периода од шест календарских месеци (или краћег периода, ако све уговорне јурисдикције обавесте Депозитара да намеравају да примењују тај краћи период) од каснијег од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора.

2. Искључиво за потребе сопствене примене става 1. тачка а) и става 5. тачка а) овог члана, страна може да изабере да замени „период опорезивања” за „календарску годину” и дужна је, да о томе обавести Депозитара.

3. Искључиво за потребе сопствене примене става 1. тачка б) и става 5. тачка б) овог члана, страна може да изабере да замени позивање на „периоде опорезивања који почињу истеком или после истека периода” са позивањем на, „периоде опорезивања који почињу првог јануара или после првог јануара наредне године која почиње истеком или после истека периода” и дужна је, да о томе обавести Депозитара.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, члан 16. (Поступак заједничког договарања) ове конвенције, примењује се у односу на Обухваћени порески уговор за случај који је надлежном органу уговорне јурисдикције изложен на датум или после каснијег од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора, осим у случајевима који тог датума нису могли бити изложени у складу са Обухваћеним пореским уговором, пре него што је измењен Конвенцијом, без обзира на период опорезивања на који се случај односи.

5. За нови Обухваћени порески уговор који је, у складу са чланом 29. (Обавештења) став 5. ове конвенције, резултат проширења листе уговора наведене у складу са чланом 2. (Тумачење израза) став 1, тачка а) подтачка ии) ове конвенције, одредбе ове конвенције примењују се у свакој уговорној јурисдикцији:

- а) у односу на порезе по одбитку на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане првог дана или после првог дана наредне календарске године која почиње 30. дана или после 30. дана после датума када Депозитар обавести о проширењу листе уговора; и
- б) у односу на све остале порезе које наплаћује та уговорна јурисдикција, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу истеком или после истека периода од девет календарских месеци (или краћег периода, ако све уговорне јурисдикције обавесте Депозитара да намеравају да примењују тај краћи период) од датума када Депозитар обавести о проширењу листе уговора.

6. Страна може да задржи право да став 4. овог члана не примењује на своје Обухваћене пореске уговоре.

7. а) Страна може да задржи право да замени:

и) позивање, у ст. 1. и 4. овог члана, на „каснији од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора”;
и

ии) позивање, у ставу 5. овог члана, на „датум када Депозитар обавести о проширењу листе уговора”;

са позивањем на, „30 дана пошто Депозитар прими касније обавештење од сваке уговорне јурисдикције која ставља резерву описану у члану 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције, да је, у односу на тај посебно Обухваћени порески уговор, завршила своје унутрашње поступке за почетак примене одредаба ове конвенције”;

иии) позивање, у члану 28. (Резерве) став 9. тачка а) ове конвенције на, „датум када Депозитар обавести о повлачењу или замени резерве”; и

ив) позивање, у члану 28. (Резерве) став 9. тачка б) ове конвенције на, „каснији од датума у којем Конвенција ступа на снагу за те уговорне јурисдикције”.

са позивањем на, „30 дана пошто Депозитар прими касније обавештење од сваке уговорне јурисдикције која ставља резерву описану у члану 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције да је, у односу на тај посебно Обухваћени порески уговор, завршила своје унутрашње поступке за почетак примене повлачења или измене резерви”;

v) позивање, у члану 29. (Обавештења) став 6. тачка а) ове конвенције на, „од датума када Депозитар обавести о додатном обавештењу; и

vi) позивање, у члану 29. (Обавештења) став 6. тачка б) ове конвенције на, „каснији од датума у којем Конвенција ступа на снагу за те уговорне јурисдикције”.

са позивањем на, „30 дана пошто Депозитар прими касније обавештење од сваке уговорне јурисдикције која ставља резерву описану у члану 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције да је, у односу на тај посебно Обухваћени порески уговор, завршила своје унутрашње поступке за почетак примене додатног обавештења”;

виш) позивање, у члану 36. (почетак примене Дела VI) ст. 1. и 2. ове конвенције на, „каснији од датума у којем Конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора”;

са позивањем на, „30 дана пошто Депозитар прими касније обавештење од сваке уговорне јурисдикције која ставља резерву описану у члану 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције да је, у односу на тај посебно Обухваћени порески уговор, завршила своје унутрашње поступке за почетак примене одредаба ове конвенције” и;

вишии) позивање, у члану 36. (Почетак примене Дела VI) став 3. ове конвенције на, „датум када Депозитар обавести о проширењу листе уговора”;

их) позивање, у члану 36. (Почетак примене Дела VI) став 4. ове конвенције на, „датум када Депозитар обавести о повлачењу резерве”, „датум када Депозитар обавести о замени резерве” и „датум када Депозитар обавести о повлачењу примедбе на резерву”; и

х) позивање, у члану 36. (Почетак примене Дела VI) став 5. ове конвенције на, „датум када Депозитар обавести о додатном обавештењу”;

са позивањем на, „30 дана пошто Депозитар прими касније обавештење од сваке уговорне јурисдикције која ставља резерву описану у члану 35. (Почетак примене) став 7. ове конвенције да је, у односу на тај посебно Обухваћени порески уговор, завршила своје унутрашње поступке за почетак примене одредаба Дела VI (Арбитража) ове конвенције”.

- б) Страна која ставља резерву у складу са тачком а) овог става дужна је да Депозитара, као и другу(е) јурисдикцију(е), истовремено, обавести да је завршила своје унутрашње поступке.
- ц) Ако једна или више уговорних јурисдикција Обухваћеног пореског уговора ставља резерву у складу са овим ставом овог члана Конвенције, датум почетка примене одредаба Конвенције, о повлачењу или замени резерве или, о додатном обавештењу у вези са тим Обухваћеним пореским уговором или, Делом VI (Арбитража) ове конвенције, за све уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора, регулисаће се овим ставом овог члана Конвенције.

Члан 36.

Почетак примене Дела VI

1. Изузетно од члана 28. (Резерве) став 9, члана 29. (Обавештења) став 6. и члана 35. (Почетак примене) ст. 1. до 6. ове конвенције, у односу на две уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора, одредбе Дела VI (Арбитража) ове конвенције, примењују се:

- а) у односу на случајеве изложене надлежном органу уговорне јурисдикције (како је описано у члану 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) став 1. тачка а) ове конвенције) датумом или после каснијег датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора; и

б) у односу на случајеве који су изложени надлежном органу уговорне јурисдикције пре каснијег од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора, датумом када су обе уговорне јурисдикције обавестиле Депозитара да су постигле заједнички договор у складу са чланом 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) став 10. ове конвенције уз, истовремено, навођење информација у вези са датумом или датумима за који или за које се сматра да је датум или да су датуми у којем или у којима су ти случајеви били изложени надлежном органу уговорне јурисдикције (како је описано у члану 19. (Обавезна обавезујућа арбитража) став 1. тачка а) ове конвенције у складу са условима из заједничког договора.

2. Страна може да задржи право да Део VI (Арбитража) примени на случај који је надлежном органу уговорне јурисдикције изложен пре каснијег од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора само, у мери у којој се надлежни органи обе уговорне јурисдикције сагласе да ће се то применити на тај посебан случај.

3. У случају новог Обухваћеног пореског уговора који је, у складу са чланом 29. (Обавештења) став 5. ове конвенције, резултат проширења листе уговора наведене у складу са чланом 2. (Тумачење израза) став 1. тачка а) подтачка ии) ове конвенције, позивање у ст. 1. и 2. овог члана, на „каснији од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора”, замењује се са позивањем на, „датум када Депозитар обавести о проширењу листе уговора”;

4. Повлачење или замена резерве које се врши на основу члана 26. (Усклађеност) став 4. као и у складу са чланом 28. (Резерве) став 9. ове конвенције или повлачење примедбе на резерву које се врши у складу са чланом 28. (Резерве) став 2. ове конвенције, што за резултат има примену Дела VI (Арбитража) ове конвенције између две уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора, примењује се, у складу са ставом 1. тач. а) и б) овог члана, осим што се позивање на, „каснији од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора” замењује са позивањем, на „датум када Депозитар обавести о повлачењу резерве”, „датум када Депозитар обавести о замени резерве” или „датум када Депозитар обавести о повлачењу примедбе на резерву”.

5. Додатно обавештење у складу са чланом 29. (Обавештења) став 1. тачка п) ове конвенције, примењује се у складу са ставом 1. тач. а) и б) овог члана, осим што се позивање у ст. 1. и 2. овог члана на, „каснији од датума у којем ова конвенција ступа на снагу за сваку уговорну јурисдикцију Обухваћеног пореског уговора”, замењује са позивањем на „датум када Депозитар обавести о додатном обавештењу”.

Члан 37. Повлачење

1. Свака Страна се, у сваком тренутку, може повући из ове конвенције, тако што ће о томе обавестити Депозитара.

2. Повлачење, у складу са ставом 1. овог члана, примењује се од датума када Депозитар прими наведено обавештење. У случајевима у којима је ова конвенција у односу на све уговорне јурисдикције Обухваћеног пореског уговора, ступила на снагу пре датума почетка примене

повлачења Стране, тај Обухваћени порески уговор остаје онакав како је измењен овом конвенцијом.

Члан 38.
Однос са протоколима

1. Ова конвенција може бити допуњена са једним или више протокола.
2. Да би постала Страна у протоколу, држава или јурисдикција мора да буде и Страна у овој конвенцији.
3. Страна у овој конвенцији није обавезана протоколом осим ако, у складу са његовим одредбама, не постане Страна у протоколу.

Члан 39.
Депозитар

1. У складу са чланом 38. (Однос са протоколима) ове конвенције, Генерални секретар Организације за економску сарадњу и развој је Депозитар ове конвенције и било којег њеног протокола.
2. У току једног календарског месеца, Депозитар обавештава Стране и потписнике о:
 - а) сваком потписивању, у складу са чланом 27. (Потписивање и потврђивање, прихватање или одобравање) ове конвенције;
 - б) депоновању сваког инструмента потврђивања, прихватања или одобравања, у складу са чланом 27. ове конвенције;
 - ц) свакој резерви или повлачењу или замени резерве, у складу са чланом 28. (Резерве) ове конвенције;
 - д) сваком обавештењу или додатном обвештењу, у складу са чланом 29. (Обавештења) ове конвенције; или
 - е) свакој предложеној измени ове конвенције, у складу са чланом 33. (Измене) ове конвенције;
 - ф) сваком повлачењу из ове конвенције, у складу са чланом 37. (Повлачење) ове конвенције; и
 - г) сваком другом обавештењу, које се односи на ову конвенцију.
3. Депозитар ажурира јавно доступне листе:
 - а) Обухваћених пореских уговора;
 - б) Резерви Страна; и

ц) Обавештења Страна.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Паризу, 24. дана новембра 2016. године, на енглеском и француском језику, с тим што су оба текста подједнако веродостојна, у једном примерку, који ће бити депонован у архиве Организације за економску сарадњу и развој.
